

Phúc Âm MẮC

1

Giăng Báp-tít Dọn Đường

Phúc Âm của Chúa Cứu Thế Giê-xu, Con Thượng Đế, bắt đầu được công bố² như nhà tiên tri Ê-sa đã viết:

“Này, Ta sẽ sai sứ giả Ta đi trước Con, Người sẽ dọn đường cho Con.

³Có tiếng gọi nơi hoang dã: Hãy dọn đường cho Chúa, Ngay thật mở lòng chờ đón Ngài.”

⁴Sứ giả đó là Giăng Báp-tít. Ông sống trong đồng hoang, khuyên dạy mọi người phải chịu lễ báp-tem,^a ăn năn tội lỗi, trở về với Thượng Đế. ⁵Dân chúng từ thủ đô Giê-ru-sa-lem và khắp xứ Giu-đê lũ lượt kéo đến nghe Giăng giảng dạy. Sau khi họ xưng tội, Giăng làm báp-tem cho họ trong dòng sông Giô-đan.

⁶Giăng mặc áo lông lạc đà, thắt dây lưng da, ăn châu chấu và mật ong rừng. ⁷Giăng thường tuyên bố: “Có một Người đến sau tôi, cao quý^b hơn tôi vô cùng, c hình tôi cũng không đáng hầu hạ^c Người i. ⁸Tôi chỉ làm báp-tem cho anh em bằng nước, nhưng Người sẽ làm báp-tem cho anh em bằng Thánh Linh.”

Chúa Giê-xu Chịu Báp-tem

⁹Một hôm, Chúa Giê-xu từ Na-xa-rét xứ Ga-li-lê đến sông Giô-đan nhờ Giăng làm báp-tem. ¹⁰Ngay khi bước lên khỏi nước, Chúa thấy các tầng trời mở r a, và Thánh Linh giáng trên Ngài như b ò cầu. ¹¹Có tiếng vang dội từ trời: “Con là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn!”

Thăng Con Cám Đồ

¹²Thánh Linh liền thúc giục Chúa Giê-xu vào sa mạc xứ Giu-đê. ¹³Suốt bốn mươi ngày, Ngài ở đó một mình cho Satan cám dỗ. Chung quanh Ngài chỉ toàn là dã thú. Sau đó, các thiên sứ đến phục vụ Ngài.

Bắt Đầu Truyền Giảng Phúc Âm

¹⁴Sau khi Giăng bị tù, Chúa Giê-xu quay về xứ Ga-li-lê truyền giảng Phúc Âm của Thượng Đế. ¹⁵Ngài tuyên bố: “Thời kỳ đã đến,^d Nước Trời đã gần! Phải ăn năn tội lỗi và tin nhận Phúc Âm!”

Các Môn Đệ Đầu Tiên

¹⁶Một hôm, đang đi dọc theo bờ biển Ga-li-lê, Chúa thấy hai anh em Si-môn và Anh-rê đang thả lưới đánh cá, vì họ làm nghề chài lưới. ¹⁷Chúa gọi: “Các con hãy theo Ta. Ta sẽ đào luyện các con thành người cứu vớt^e đồng loại.” ¹⁸Họ liền bỏ lưới chài, đi theo Chúa.

¹⁹Đi thêm một quãng nữa, Chúa thấy hai con trai của Xê-bê-đê là Gia-cơ và Giăng, đang ngồi vá lưới trên thuyền. ²⁰Chúa cũng gọi họ. Hai anh em liền từ giã cha mình trong thuyền và mấy người làm công, rồi đi theo Ngài.

Chúa Đuổi Quỷ

²¹Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ đến thành phố Ca-bê-nam. Ngày thứ bảy, là lễ Sa-bát của người Do Thái,^fChúa và o hội trưởng giảng dạy. ²²Người ta

^a Xin xem chú thích Mã-thi 3:6

^b Ctr có quyền năng

^c Nt cúi xuống cởi dây giày

^d Nt thì giờ đã trọn

^e Nt đánh lưới

^f Nt Sabbata

ngạc nhiên về lời dạy của Chúa, vì Ngài giảng dạy đầy uy quyền, khác hẳn các thầy dạy luật Do Thái.

²³Lúc ấy, một người bị quỷ ám đang ngồi trong hội trường bỗng la lên: ²⁴“Giê-xu người Na-xa-rét! Ngài định làm gì chúng tôi? Có phải Ngài đến tiêu diệt chúng tôi không? Tôi biết Ngài là Con Tánh của Thượng Đế!”

²⁵Chúa Giê-xu quả trách quỷ, bảo nó im lặng và ra khỏi người bị ám. ²⁶Quỷ liền hết lên, vật nhào người ấy, rồi ra khỏi.

²⁷Mọi người đều kinh ngạc vô cùng, bàn tán xôn xao về việc vừa xảy ra. Họ bảo nhau: “Đạo mới này là Đạo gì đây? Lại thật, cả đến ác quỷ cũng phải tuân lệnh Ngài!” ²⁸Việc Chúa đuổi quỷ được đồn ra nhanh chóng khắp xứ Ga-li-lê.

Chúa Chữa Bệnh

²⁹Rời hội trường, Chúa Giê-xu và các môn đệ đến nhà Si-môn và Anh-rê. ³⁰Bà mẹ của Si-môn đang bị sốt nặng, nằm trên giường. Các môn đệ đến thưa với Chúa. ³¹Chúa bước lại, nắm tay bà đỡ dậy; cơn sốt liền dứt. Bà đứng dậy tiếp đãi mọi người.

³²Lúc mặt trời lặn, người ta đem tất cả người bệnh và người bị quỷ ám trong vùng đến gặp Chúa. ³³Dân thành Ca-bê-nam tụ họp trước cửa xem Chúa chữa bệnh. ³⁴Tối hôm đó, Chúa chữa lành rất nhiều người bệnh và đuổi nhiều ác quỷ. Tuy nhiên, Chúa không cho phép các quỷ lên tiếng, vì chúng biết Ngài là Con Thượng Đế.

Chúa Truyền Giảng Phúc Âm tại Ga-li-lê

³⁵Sáng hôm sau, lúc trời còn tối, Chúa thức dậy đi một mình vào nơi thanh v

ắng để cầu nguyện. ³⁶Si-môn và các môn đệ khác đi tìm Chúa. ³⁷Gặp Chúa, họ thưa: “Mọi người đều tìm kiếm Thầy.”

³⁸Nhưng Chúa đáp: “Chúng ta còn phải đi đến những thành phố khác nữa để truyền giảng Phúc Âm. Chính vì lý do đó mà Ta đến trần gian.”

³⁹Rồi Ngài đi khắp xứ Ga-li-lê, giảng dạy trong các hội trường, giải phóng nhiều người khỏi ác quỷ.

Chữa Lành Người Cùi

⁴⁰Một người cùi đến quỳ trước mặt Chúa, cầu xin: “Nếu vui lòng, Chúa có thể chữa cho con lành bệnh.”

⁴¹Động lòng thương xót, Chúa đưa tay sờ người cùi và bảo: “Ta sẵn lòng, lành bệnh đi!” ⁴²Lập tức bệnh cùi biến mất, người bệnh được chữa lành.

⁴³Chúa bảo ông ấy đi ngay, và nghiêm nghị căn dặn: ⁴⁴“Con đừng cho ai biết, nhưng cứ đến ngay thầy tế lễ xin khám bệnh, và dâng lễ vật như luật pháp Môi-sen đã ấn định, để chứng tỏ cho mọi người biết con được lành.”

⁴⁵Nhưng ông ấy đi đến đâu cũng khoe mình được Chúa chữa lành. Người ta đến vây quanh Chúa, đến nỗi Ngài không thể công khai vào thành phố, phải ở lại nơi vắng vẻ. Nhân dân khắp nơi kéo đến với Ngài.

2

Chúa Chữa Lành Người Bại

Mấy ngày sau, Chúa Giê-xu về thành Ca-bê-nam. Mọi người hay tin Chúa trở về, liền kéo đến đông đảo; từ trong nhà ra ngoài cửa chẳng còn chỗ chen chân. Chúa truyền giảng Phúc Âm cho họ.

³Có bốn người khiêng đến một người bại nằm trên cáng. ⁴Biết không thể chen

qua đám đông, họ liền dỡ mái nhà, dòn g người bại xuống trước mặt Chúa.

⁵Thấy đức tin của họ, Chúa bảo người i bại: “Con ơi, tội lỗi con được tha rồi.”

⁶Mấy thầy dạy luật ngồi đó nghĩ thầ m: ⁷“Phạm thượng thật! Không lẽ ông n ày tưởng mình là Thượng Đế sao? Ngoài i Thượng Đế, còn ai có quyền tha tội?”

⁸Hiểu thấu tư tưởng họ, Chúa Giê-xu liền hỏi: “Tại sao các người thắc mắc v ề điều đó? ⁹Trong hai việc tha tội và ch ữa bệnh, việc nào dễ hơn? ¹⁰Để các ngư ời biết Chúa Cứu Thế^a ở trần gian có qu yền tha tội, Ta sẽ chữa lành người bại n ày.” Ngài quay lại bảo người bại: ¹¹“Co n đứng dậy, đem拐杖 về nhà.” ¹²Người bại lập tức vung拐杖, xếp拐杖 vác đi, ngay trước mặt mọi người. Ai nấy đều k inh ngạc, ca ngợi Thượng Đế và bảo nh au: “Thật là việc phi thường, chưa bao g iờ thấy!”

Lê-vi (Mã-thi) Theo Chúa

¹³Sau đó, Chúa Giê-xu trở ra bờ biển giảng dạy; dân chúng tụ họp quanh Ngà i. ¹⁴Đi dọc theo bờ biển, Chúa thấy Lê-vi con An-phê đang làm việc tại sở th u thuế. Ngài bảo: “Con hãy theo Ta!” L ê-vi liền đứng dậy theo Ngài.

¹⁵Tối hôm đó, Chúa Giê-xu và các m ôn đệ dự tiệc tại nhà Lê-vi. Nhiều người thu thuế, bạn Lê-vi và những người ma ng tiếng xấu trong xã hội đi theo Chúa và ngồi ăn chung với Ngài. ¹⁶Thấy Chú a ăn uống với những người này, mấy th ày dạy luật và Biệt Lập liền hỏi môn đệ Ngài: “Tại sao Thầy các anh ngồi ăn c hung với hạng người đó?”

¹⁷Chúa Giê-xu liền đáp: “Vì người b ệnh mới cần y sĩ, chứ người khỏe mạnh k hông cần. Ta đến trần gian không phải

để thuyết giảng cho người thánh thiện, nhưng để kêu gọi người có tội quay về Thượng Đế.”

Nhịn Ăn Khi Nào?

¹⁸Một hôm, môn đệ của Giảng và các thầy Biệt Lập đều nhịn ăn. Họ đến hỏi Chúa Giê-xu: “Tại sao môn đệ của Thầ y không nhịn ăn như chúng tôi?”

¹⁹Chúa Giê-xu đáp: “Bạn chàng rể có nhịn ăn trong ngày cưới không? Nếu ch àng rể còn đó, thì họ chẳng nhịn ăn đâu; ²⁰nhưng khi chàng rể ra đi, họ không th iết gì đến ăn uống nữa.

²¹“Không ai vá miếng vải mới vào áo cũ, vì miếng vá sẽ toạc ra, và đường rá ch càng rộng hơn. ²²Cũng không ai đổ r ượu mới vào bầu da cũ, vì rượu sẽ làm n ứt bầu, rượu chảy hết mà bầu cũng hỏng . Rượu mới phải đổ vào bầu mới.”

Chúa của Ngày Lễ

²³Một ngày thứ bảy, là lễ Sa-bát củ a người Do Thái, Chúa và các môn đệ đ i ngang qua cánh đồng lúa mì. Thấy các môn đệ Chúa hái bông lúa, ²⁴mấy thầy Biệt Lập liền phàn nàn với Ngài: “Làm thế là trái luật! Không được hái lúa vào ngày thứ bảy!”

²⁵Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Các ngư ời chưa đọc chuyện vua Đa-vít và các b ạn đồng hành bị đói sao? ²⁶Vua vào tro ng Đền Tạm thời A-bia-tha giữ chức tế l ễ tối cao, ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ, và phân phát cho các bạn cùng ăn. Việc ấy cũng trái luật!

²⁷Lễ Sa-bát được lập ra để giúp loài người, chứ không phải loài người được t ạo nên để phục vụ ngày lễ đó. ²⁸Cho nê n, Chúa Cứu Thế^a cũng là Chúa của ngà y lễ.^b”

^a Nt Con Loài Người

^a Nt Con Loài Người

^b Nt Sabbata

3

Người Teo Tay

Lần khác, Chúa Giê-xu đến hội trường, gặp một người bị teo bàn tay. ²Hôm ấy nhằm ngày thứ bảy.^b Người ta chăm chú theo dõi xem Chúa có chữa bệnh cho người ấy không, để lấy cớ tố cáo Ngài.

³Chúa Giê-xu bảo người teo tay đứng dậy trước mặt mọi người, ⁴rồi quay sang hỏi họ: “Trong ngày thứ bảy, làm điều thiện là hợp pháp, hay làm điều ác? Trong ngày ấy nên cứu người hay hại người?” Nhưng không ai dám trả lời. ⁵Chúa đưa mắt nhìn họ, vừa giận vừa buồn, vì họ đứng đưng trước khổ đau của đồng loại. Ngài bảo người teo tay: “Con xòe bàn tay ra.” Anh vâng lời; bàn tay liền được lành.

⁶Các thầy Biệt Lập ra về, liền họp với đảng Hê-rốt tìm mưu giết Chúa.

Chữa Bệnh tại Bờ Biển

⁷Chúa Giê-xu và các môn đệ đến bờ biển. Nghe đồn về các phép lạ Chúa làm, một đoàn dân đông đảo từ Ga-li-lê, Giu-đê, ⁸Giê-ru-sa-lem, I-đu-mê, miền đông sông Giô-đan, và những nơi xa xôi như Ty-ros, Si-đôn kéo nhau đến gặp Ngài.

⁹Chúa dặn các môn đệ chuẩn bị một chiếc thuyền; phòng khi bị dân chúng xô ô đẩy, Ngài có thể lên thuyền. ¹⁰Chúa chữa lành cho nhiều người, nên vô số bệnh nhân chen lấn quanh Ngài, cớ sờ Ngài hầu cho được. ¹¹Những người bị quỷ ám tỏ ra : “Thầy là Con Thượng Đế!” ¹²Nhưng C

hóa nghiêm cấm chúng không được nói cho người ta biết về Ngài.

Mười Hai Sứ Đồ

¹³Chúa Giê-xu đi lên núi, gọi theo một số người Ngài lựa chọn. ¹⁴Chúa bổ nhiệm mười hai sứ đồ để họ ở bên Ngài t hường xuyên,^c và ra đi công bố Phúc Âm ¹⁵với quyền năng đuổi quỷ.

¹⁶Đây là tên mười hai sứ đồ:

Si-môn (Chúa đặt tên là Phê-rô);

¹⁷Gia-cơ, con Xê-bê-đê;

Giăng, em Gia-cơ (Chúa gọi hai anh em là Con của Sấm Sét);

¹⁸Anh-rê;

Phi-líp;

Ba-thê-lâm;

Mã-thi;

Thô-mai;

Gia-cơ, con An-phê;

Tha-đê;

Si-môn, đảng viên Xê-lốt;^d và

¹⁹Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (về sau phản Chúa).

Chúa và Quý Vương

²⁰Khi Chúa trở về nhà, dân chúng tụ họp mỗi lúc một đông, đến nỗi Ngài kh ông có thì giờ ăn uống. ²¹Gia đình^e Ngài i được tin, liền tìm cách cầm giữ Ngài, vì tưởng làm Ngài bị mất trí.

²²Nhưng các thầy dạy luật ở thủ đô về lại bảo: “Ông ấy bị quỷ vương^f ám, nên n nhờ quyền của quỷ vương để đuổi quỷ.”

²³Chúa Giê-xu gọi những người đó đến, giải thích: “Làm sao Sa-tan có thể đuổi Sa-tan? ²⁴Một nước chia rẽ phải sụp

^d Xin xem chú thích Mã-thi 10:4

^e Ctd bạn hữu

^f Nt Ni Beelzeboúl (một tên của Quý vương Sa-tan)

^c Ctd ở với Ngài

đổ; ²⁵một gia đình chia rẽ phải tan nát. ²⁶Nếu Sa-tan chống lại Sa-tan, thì nước nó sẽ bị chia rẽ, không còn tồn tại nữa.

²⁷“Không ai vào nhà một người chủ n ô cường bạo để giải phóng đám nô lệ, mà trước hết không trói người ấy lại. Nếu không thắng quỷ vương, thì không thể đuổi quỷ sứ của nó được.

²⁸“Ta quả quyết: Mọi tội lỗi của loài người đều có thể được tha, ngay cả lời x úc phạm Chúa Cứu Thế; ²⁹nhưng ai xúc phạm đến Thánh Linh sẽ chẳng bao giờ ò được tha. Đó là một tội đời đời!”

³⁰Chúa bảo thế, vì trong khi Ngài nh ò quyền năng Thánh Linh để đuổi quỷ, họ vẫn nói rằng Ngài nhờ quỷ vương.^a

Mẹ và Anh Em Chúa

^{31,32}Mẹ và các em Chúa đến thăm. T háy dân chúng quá đông đảo, họ cứ đứng g bên ngoài, nhờ người gọi Ngài. Có ng ười vào thưa: “Mẹ và các em Thầy ở phí a ngoài, muốn gặp Thầy.”

³³Chúa hỏi: “Ai là mẹ Ta? Ai là em Ta?” ³⁴Quay nhìn những người ngồi ch ung quanh, Ngài bảo: “Đó là mẹ và anh em Ta. ³⁵Vì tất cả những người làm th eo ý muốn Thượng Đế đều là anh em, c hị em và mẹ Ta.”

4

Ngụ Ngôn “Gieo Giống”

Một lần khác, Chúa giảng dạy bên bờ biển. Dân chúng tụ tập quá đông, nên Ng ài ngồi trên một chiếc thuyền, còn dân ch úng đứng quanh trên bờ. ²Ngài dùng nhiê u ngụ ngôn dạy dỗ họ:

³“Một người ra đồng gieo lúa. ⁴Khi đ ang gieo, có hạt rơi trên đường mòn, bị

chim ăn hết. ⁵Có hạt rơi nhằm lớp đất m òng phủ trên đá; cây non mọc lên rất nh anh, ⁶nhưng khi bị sức nóng mặt trời nu ng đốt, nó héo dần rồi chết, vì rễ không bám sâu vào lòng đất. ⁷Có hạt rơi giữa bụi gai, bị gai mọc lên chận nghẹt, khôn g kết quả được. ⁸Những hạt gieo vào đất tốt kết quả gấp ba mươi, sáu mươi hay một trăm lần. ⁹Ai có tai, nên lắng nghe!

¹⁰Khi dân chúng về hết, mười hai sứ đồ và các môn đệ khác xin Chúa giải th ích ý nghĩa ngụ ngôn.

¹¹Chúa đáp: “Thượng Đế cho các con hiểu huyền nhiệm về Nước Trời; còn n hững người khác chỉ được nghe ngụ ngôn, ¹²nên họ nhìn mà không thấy, nghe mà không hiểu. Vì nếu hiểu được, họ đã quay về Thượng Đế để được Ngài tha t ội.”

Ý Nghĩa Ngụ Ngôn “Gieo Giống”

¹³Chúa hỏi các môn đệ: “Nếu các c o n không hiểu ngụ ngôn này, thì làm sao có thể hiểu những ngụ ngôn khác?”

¹⁴“Người gieo giống là người đi công g bố Phúc Âm. ¹⁵Hạt giống rơi trên đườn g mòn là Đạo gieo vào lòng người cứng cỏi, liền bị Sa-tan đến cướp đi.

¹⁶“Lớp đất mỏng phủ trên đá tượng tr ung cho người nghe Đạo và vội vui mừn g tiếp nhận, ¹⁷nhưng quá vội vội, mầm sống không vào sâu trong lòng. Khi bị h oạn nạn, khủng bố vì Phúc Âm, họ vội buông tay đầu hàng.

¹⁸“Đất có gai gốc tượng trưng cho tá m lòng những người nghe Đạo ¹⁹nhưng quá lo âu về đời này, ham mê phú quý v à những lạc thú khác, đến nỗi làm cho Đạo bị nghẹt ngòi, không thể nào kết qu ả được.

²⁰“Đất tốt tượng trưng cho tấm lòng những người nghe Đạo và tiếp nhận, nê

^a Nt vì họ nói Ngài bị quỷ ám

n đem lại kết quả dồi dào, dàu dất ba mươi, sáu mươi hay cả trăm người vào Nước Trời.”

Cây Đèn

²¹Chúa dạy các môn đệ: “Không ai thắp đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để soi sáng khắp nơi. ²²Tất cả n hững việc giấu kín một ngày kia sẽ phải phơi bày trước ánh sáng. ²³Ai có tai, nê n lắng nghe! ²⁴Phải để ý đến những lời các con nghe: Các con lường cho người ta mức nào, người ta sẽ lường lại cho cá c con mức đó, mà còn gặt gao hơn nữa. ²⁵Vì ai có sẽ được cho thêm; nhưng ai không có, dù còn gì cũng bị mất luôn.”

Ngụ Ngôn “Hạt Giống”

²⁶Chúa kể ngụ ngôn khác: “Nước Trời i giống như người kia gieo lúa trong ruộng. ²⁷Ngày qua tháng lại, lúa mọc và l ón lên; người ấy không cần theo dõi, ²⁸vì đất làm cho lúa mọc. Trước hết, hạt g iống thành cây mạ, lớn lên trở bông, rồi kết hạt. ²⁹Khi lúa chín, người ấy trở lại , đem liềm theo gặt hái.”

Hạt Cải

³⁰Chúa Giê-xu kể tiếp: “Chúng ta ph ải diễn tả Nước Trời cách nào? Nên dùng g ngụ ngôn gì? ³¹Nước Trời giống như một hạt cải rất nhỏ. Đó là hạt nhỏ nhất trong các loài hạt giống, nhưng khi g ieo xuống đất, ³²nó mọc thành cây lớn, cà n nh lá sum sẽ đến nổi chim chóc có thể l àm tổ trên đó.”

³³Chúa dùng nhiều ngụ ngôn giảng d ạy dân chúng, tùy theo trình độ hiểu biế t của họ. ³⁴Ngài luôn luôn dùng ngụ ng ôn để giảng dạy, nhưng khi họp riêng v ới môn đệ, Ngài giải thích ý nghĩa.

Đẹp Con Bào

³⁵Đến tối, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: “Chúng ta qua bờ bên kia.” ³⁶Sau k hi từ giã dân chúng, môn đệ rước Ngài xuống thuyền chèo đi. Có nhiều thuyền khác cùng theo. ³⁷Thình lình, một cơn b ão nổi lên, các lượn sóng lớn bủa vào th uyền, đến nổi thuyền ngập nước gần chì m. ³⁸Chúa Giê-xu đang gối đầu nằm ng ủ phía sau lái. Họ hốt hoảng đánh thức Ngài dậy, la lên: “Thầy ơi, chúng ta sắp chết chìm! Thầy không lo sao?”

³⁹Chúa liền quở gió và ra lệnh cho bi ển: “Yên lặng đi!” Gió liền ngưng bật v à biển lặng yên. ⁴⁰Rồi Ngài bảo các m ô n đệ: “Sao các con sợ hãi đến thế? Các con không có đức tin sao?”

⁴¹Mọi người đều khiếp sợ bảo nhau: “ Người là ai, mà đến gió và biển cũng ph ải vâng lời?”

5

Đuổi Quỷ

^{1,2}Thuyền đến bờ bên kia, thuộc vùn g Ga-da-ren. Ngay lúc Chúa bước lên b ờ, một người bị quỷ ám từ trong nghĩa đ ịa chạy ra. ^{3,4}Ông ấy sống trong bãi tha ma, mạnh mẽ dữ tợn vô cùng. Mỗi khi b ị xiềng tay còng chân, ông liền bứt xiề n g đập còng bỏ đi, chẳng ai đủ sức trị nổi . ⁵Suốt ngày đêm, ông lang thang giữa n ghĩa trang, trên đồi núi, kêu la và lấy đá nhọn rạch mình.

⁶Khi Chúa Giê-xu còn ở đàng xa, ôn g đã thấy Ngài, vội chạy đến quỳ xuống thờ lạy. ^{7,8}Chúa ra lệnh: “Ác quỷ, hãy r a khỏi người này.” Quỷ hét

MÁC 5:9

một tiếng khùng khiếp, rít lên: “Giê-xu, Con Thượng Đế Chí Cao! Ngài định làm gì tôi? Nhân Danh Thượng Đế, xin đừng hành hạ tôi.”

⁹Chúa Giê-xu hỏi: “Mày tên gì?” Đáp: “Quân đoàn,^a vì chúng tôi rất đông.” ¹⁰Bọn quý cầu xin Ngài đừng đuổi chúng ra khỏi vùng đó. ¹¹Trên sườn núi, có bảy heo đồng đúc đang ăn. ¹²Bọn quý nài nỉ: “Xin Chúa cho chúng tôi nhập vào bầy heo đó.” ¹³Chúa Giê-xu cho phép. Bọn quý ra khỏi người bị ám, nhập vào bầy heo. Cả bầy heo độ hai ngàn con liền lao đầu qua bờ đá rơi xuống biển, chết chìm hết.

¹⁴Bọn chăn heo chạy vào thành phố và thôn xóm gần đó báo tin. Mọi người đổ xô ra xem cho tường tận. ¹⁵Họ đến gần Chúa, thấy người vốn bị quỷ ám ngồi đó, áo quần thơm mát, trí óc tỉnh táo, thì họ khiếp sợ. ¹⁶Những người chứng kiến việc ấy đều thuật lại từng chi tiết. ¹⁷Đoàn dân nài xin Chúa Giê-xu đi nơi khác. ¹⁸Vì thế, Chúa lui về thuyền. Người vốn bị quỷ ám xin đi theo Ngài, ¹⁹nhưng Chúa bảo: “Con về nhà, thuật cho bạn hữu nghe những việc diệu kỳ Thượng Đế đã làm cho con, và lòng nhân từ của Ngài đối với con.”

²⁰Người ấy đi khắp vùng Mười Thành Phố,^a kể lại những việc lớn lao Chúa Giê-xu đã làm cho mình. Mọi người nghe chuyện đều kinh ngạc.

²¹Khi Chúa Giê-xu vượt biển trở lại bờ bên kia, dân chúng tụ họp quanh Ngài.

Người Đàn Bà và Em Bé

²²Giai-ru, là viên quản lý hội trường, đến quỳ trước mặt Chúa, ²³khấn khoản: “Con gái tôi sắp chết, xin Thầy làm ơn

đến đặt tay trên mình nó để cứu nó sống.” ²⁴Chúa Giê-xu ra đi; dân chúng chen lấn chung quanh Ngài. ²⁵Trong đám đông, có một người đàn bà bị bệnh băng huyết đã mười hai năm. ²⁶Bà khổ sở vì lâu nay đã chạy lăm thầy nhiều thuốc, nhưng vẫn tiền mất tật mang.^b ²⁷Nghe đồn về quyền năng của Chúa, bà len vào đám đông, đến sau lưng Chúa và sờ áo Ngài.

²⁸Bà tự nhủ: “Ta chỉ cần sờ áo Chúa là được lành.” ²⁹Ngay khi bà sờ áo Chúa, huyết liền cầm lại, và bà biết mình đã lành bệnh.

³⁰Lập tức, Chúa Giê-xu nhận biết có quyền lực chữa bệnh từ Ngài phát ra, nên nhìn quanh, hỏi: “Ai vừa sờ áo Ta?”

³¹Các môn đệ thưa: “Bao nhiêu người đang chen lấn quanh Thầy, mà Thầy còn hỏi ai đụng áo Thầy.”

³²Nhưng Chúa Giê-xu cứ nhìn quanh, tìm người đã sờ áo Ngài. ³³Người đàn bà run rẩy sợ hãi, biết mình đã lành bệnh, đến quỳ dưới chân Chúa, trình bày tất cả sự thật. ³⁴Chúa dạy: “Con ơi, đức tin con đã chữa cho con lành. Con về nhà bình an, mạnh khỏe.”

³⁵Chúa còn đang nói, người nhà Giai-ru đến báo tin: “Con gái ông chết rồi! Đừng làm phiền Thầy nữa!” ³⁶Nhưng Chúa hứa Giê-xu chẳng quan tâm đến lời báo cáo. Ngài bảo Giai-ru: “Đừng sợ, cứ vững lòng tin.”

³⁷Chúa Giê-xu không cho ai đi theo Ngài, ngoài Phê-rô, Gia-cơ và Giăng. ³⁸Khi đến nhà Giai-ru, Ngài thấy cả nhà huyên náo vì những tiếng than khóc kêu la. ³⁹Vừa bước vào, Chúa hỏi mọi người: “Tại sao khóc lóc ồn ào thế? Em bé chỉ ngủ chứ không chết đâu!” ⁴⁰Họ quay lại

^a Nt Dekápolis

^b Nt bệnh đã không bớt mà còn nặng thêm

i chế nhạo Ngài, nhưng Ngài bảo mọi người lui ra, rồi đưa cha mẹ đứa bé và ba môn đệ vào phòng. ⁴¹Cầm tay nó, Chúa gọi: “Con ơi, dậy đi!” ⁴²Đưa bé liền đứng dậy, bước đi. (Nó đã được mười hai tuổi.) Cha mẹ nó ngạc nhiên, sững sờ. Chúa Giê-xu dặn họ đừng đồn việc đó ra, và bảo họ cho đứa bé ăn.

6

Chúa Về Na-xa-rét

Chúa rời khỏi miền đó, cùng các môn đệ trở về quê hương. ²Ngày thứ bảy, Chúa đến hội trường giảng dạy. Mọi người đều ngạc nhiên về sự khôn ngoan và các phép lạ của Chúa, vì Ngài cũng là người Na-xa-rét như họ. ³Họ bảo nhau: “Ông này làm nghề thợ mộc, con bà Mari, anh của Gia-cơ, Giô-sép, Giu-đa và Si-môn. Các em gái của ông ta cũng chẳng xa lạ gì.” Vì thế họ khước từ Ngài.

⁴Chúa bảo họ: “Nhà tiên tri không bao giờ được gia đình bà con tôn kính, quờ hương ca ngợi.” ⁵Vì họ không tin, nên Ngài không thể làm phép lạ lớn lao tại đây, chỉ đặt tay chữa lành một vài người bệnh. ⁶Chúa ngạc nhiên vì lòng ngoan cố^a của họ. Rồi Ngài đi sang các làng khác giảng dạy.

Mười Hai Sứ Đồ Lên Đường

⁷Chúa gọi mười hai sứ đồ, sai đi từng đôi, và ban cho mỗi người quyền năng đuổi quỷ. ⁸Ngài dặn họ đừng mang theo hành trang, trừ một cây gậy nhỏ: không lương thực, không túi bao, không tiền bạc; ⁹không đem dư áo choàng, chỉ mang một đôi dép vào chân.

¹⁰Chúa nhắc nhở: “Vào làng nào, các con cứ ở luôn một nhà cho đến khi qua

làng khác. ¹¹Nếu làng nào không tiếp rước và nghe lời các con, thì cứ giữ áo ra đi,^b để chứng tỏ các con không còn trách nhiệm gì về số phận của họ.”

¹²Các sứ đồ lên đường giảng dạy, khuyên giục mọi người phải ăn năn tội lỗi. ¹³Họ đuổi quỷ, xức dầu và chữa lành nhiều người bệnh.

Giăng Báp-tít Bị Giết

¹⁴Vua Hê-rốt được báo cáo đầy đủ về các hoạt động của Chúa Giê-xu, vì danh tiếng Ngài đồn ra khắp nơi. Vua nghĩ Chúa là Giăng Báp-tít sống lại, nên mới làm được nhiều việc dị thường như thế. ¹⁵Có người nói Chúa là tiên tri Ê-li, người khác cho Ngài là một tiên tri như các tiên tri lớn ngày xưa.

¹⁶Nhưng Hê-rốt bảo: “Không, đây chính là Giăng mà Ta chém đầu, nay nó sống lại.”

^{17,18}Trước đó, Hê-rốt đã sai bắt Giăng xiềng lại trong ngục, vì Giăng dám tố cáo vụ Hê-rốt cưới Hê-rô-đia, là vợ của Phi-líp em vua.

¹⁹Hê-rô-đia căm giận, muốn giết Giăng trả thù, nhưng không làm gì được. ²⁰Trái lại, Hê-rốt kính nể Giăng, biết ông là người thánh thiện, nên tìm cách bảo vệ. Vua thích nghe Giăng thuyết giảng, mặc dù mỗi khi nghe, vua thường bối rối.

²¹Cuối cùng, dịp may của Hê-rô-đia đã đến. Kỷ niệm sinh nhật mình, vua Hê-rốt thiết tiệc đãi các cận thần, sĩ quan cao cấp và các nhà lãnh đạo xứ Ga-li-lê. ^{22,23}Giữa bữa tiệc, con gái Hê-rô-đia ra khiếu vũ, khiến vua và các quan khách đều say mê. Vua hứa với cô gái: “Con

^a Nt lòng không tin

^b Nt phủ bụi dưới chân

MÁC 6:24

muốn xin gì, ta cũng cho; dù xin phân nửa nước, ta cũng bằng lòng.”

²⁴Cô gái liền ra hỏi mẹ. Hè-rô-đi-a xú i con xin cái đầu của Giăng Báp-tít.

²⁵Cô gái vội vã trở vào, tâu với vua: “Cho con xin ngay cái đầu Giăng Báp-tít để trên mâm!”

²⁶Vua rất buồn phiền, nhưng đã lỡ thề, không thể nuốt lời trước mặt quan khách. ²⁷Vua lập tức sai đao phủ đi lấy đầu u Giăng. Đao phủ vào chém Giăng trong ngục, ²⁸đặt thủ cấp trên mâm, đưa cô gái bung về cho mẹ.

²⁹Hay tin ấy, các môn đệ của Giăng đến lấy xác đem về chôn cất.

Chúa Đãi Trên Năm Ngàn Người Ăn Bánh

³⁰Sau chuyến công tác, các sứ đồ trở về phúc trình với Chúa Giê-xu mọi điều họ đã làm và giảng dạy.

³¹Chúa Giê-xu bảo: “Chúng ta nên đi riêng đến chỗ thanh tịnh nghỉ ngơi một lúc.” Vì có quá nhiều người đến xin gặp Chúa, nên Ngài và các môn đệ không có thì giờ ăn uống. ³²Chúa và các môn đệ xuống thuyền đến nơi vắng vẻ. ³³Thấy thuyền rời bến, dân chúng đoán bị ết chỗ Ngài định đi, nên theo đường tắt kéo nhau chạy bộ đến trước. ³⁴Vừa đặt chân lên bờ, nhìn thấy đoàn dân đông đàng chờ đợi, Chúa động lòng thương xót, vì họ như chiên không có người chăn. Ngài tiếp tục dạy dỗ họ.

³⁵Đến chiều tối, các môn đệ thưa với Chúa: “Thưa Thầy, ở đây hoang vắng quá, trời đã gần tối rồi; ³⁶xin Thầy cho dân chúng giải tán để họ vào làng gần đây mua thức ăn.”

³⁷Nhưng Chúa đáp: “Chính các con hãy cho họ ăn.”

Các môn đệ thưa: “Đem cả gia tài” mua bánh cũng chỉ có thể chia cho mỗi người một gam!”

³⁸Chúa bảo: “Các con xem ở đây có bao nhiêu ổ bánh?” Các môn đệ kiểm kê rồi trở lại trình: “Có năm ổ bánh và hai i con cá!” ³⁹Chúa Giê-xu ra lệnh cho dân chúng ngồi xuống từng nhóm trên bãi cỏ. ⁴⁰Họ ngồi thành từng nhóm một trăm, hoặc năm mươi người.

⁴¹Chúa cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời cảm tạ Thượng Đế, rồi bẻ ra, đưa các môn đệ phân phát cho dân chúng. ⁴²Mọi người đều ăn no nê.

⁴³Các môn đệ đi lượm những mẩu bánh và cá còn thừa, đựng đầy mười hai giỏ. ⁴⁴Riêng số đàn ông dự bữa ăn hôm đó lên đến năm ngàn người.

Chúa Đi Bộ Trên Mặt Biển

⁴⁵Chúa lập tức bảo các môn đệ xuống thuyền qua thành Bết-sai-đa, còn Ngài ở lại cho dân chúng ra về.

⁴⁶Sau đó, Chúa lên núi cầu nguyện. ⁴⁷Đến tối, thuyền các môn đệ đã ra khơi, Chúa vẫn còn trên bờ. ⁴⁸Ngài thấy họ phải cố sức chèo chống, vì thuyền ngược gió. Khoảng bốn giờ sáng, Chúa đi bộ trên mặt biển, và định vượt lên trước họ. ⁴⁹Thấy có người đi trên mặt nước, các môn đệ rú lên kinh khủng, vì ngỡ là ma.

⁵⁰Mọi người trông thấy đều khiếp đảm, nhưng Chúa Giê-xu trấn an: “Ta đây, các con đừng sợ!” ⁵¹Chúa bước vào thuyền, sóng gió liền yên lặng. Ai nấy kinh ngạc vô cùng. ⁵²Họ vẫn không hiểu phép lạ hóa bánh ra nhiều, vì tâm trí vẫn đóng kín.

^a *Ni 200 denária (tương đương một năm tiền lương của một công nhân)*

Chúa Giê-xu Chữa Bệnh tại Ghê-nê-xa-rét

⁵³Đến bờ bên kia, họ neo thuyền tại bên Ghê-nê-xa-rét. ⁵⁴Khi họ vừa bước lên bờ, dân chúng lập tức nhận ra Chúa Giê-xu, ⁵⁵nên vội vã chạy vào các thôn xóm khiêng người bệnh đến với Chúa. ⁵⁶Chúa đi đến đâu –

làng mạc, thành phố hay thôn quê – người ta đều đem người bệnh lại các khu chợ, xin Chúa cho họ sờ tròn áo Ngài; ai sờ áo Chúa đều được lành.

7

Rửa Tay Trước Khi Ăn

Một hôm, các thầy Biệt Lập và dạy luật từ Giê-ru-sa-lem đến gặp Chúa. ²Họ thấy các môn đệ của Chúa không rửa tay trước khi ăn. ³Theo tục lệ cổ truyền, người lãnh đạo Do Thái đều rửa nước trên cánh tay trước khi ăn. ⁴Mỗi khi đi phố về, họ đều tẩy uế như thế, rồi mới ngồi vào bàn ăn. Họ còn làm nhiều điều khác theo tục lệ, như làm phép tẩy uế nồi niêu, bát đĩa...

⁵Họ chất vấn Chúa: “Tại sao môn đệ Thầy không rửa tay trước khi ăn theo tục lệ cổ truyền?”

⁶Chúa Giê-xu đáp: “Quân đạo đức giả! Tiên tri Ê-sa đã miêu tả các người thật đúng:

‘Miệng dân này nói lời tôn kính Ta, Nhưng lòng họ cách xa Ta.

⁷Việc họ thờ phượng Ta thật vô ích.

Thay vì vâng giữ mệnh lệnh Ta,

Họ đem dạy luật lệ do họ đặt ra!’^a

⁸“Các người vâng giữ tục lệ của loài người, mà bỏ qua mệnh lệnh của Thượng Đế. ⁹Các người khéo léo chối bỏ luật Thượng Đế, để giữ tục lệ của các người!”

Hiếu Kính Cha Mẹ

¹⁰“Chẳng hạn khi Mai-sen dạy: ‘Phải hiếu kính cha mẹ,’ và ‘Ai nguyền rủa cha mẹ phải bị xử tử;’ ¹¹nhưng các người bảo: Nếu người nào lấy tiền phụng dưỡng cha mẹ dâng cho Đền Thờ, ¹²thì người đó khỏi phụng dưỡng cha mẹ. ¹³Vậy tục lệ của các người đã xóa bỏ mệnh lệnh trực tiếp của Thượng Đế. Các người còn làm nhiều điều khác cũng sai quấy như thế.”

Ô Uế và Tinh Sạch

¹⁴Sau đó, Chúa gọi đoàn dân đến, dặn bảo: “Các người hãy lắng nghe và cố hiểu lời này: ¹⁵Người ta bị dơ bẩn không phải vì những vật từ bên ngoài vào, nhưng vì những điều ra từ trong lòng.”^b

¹⁷Khi Chúa rời đám đông vào nhà, các môn đệ thắc mắc, hỏi Ngài về câu ấy. ¹⁸Chúa đáp: “Các con cũng không hiểu nữa sao? Các con không biết thức ăn không làm cho con người ô uế sao? ¹⁹Vì nó không vào trong tâm hồn, chỉ đi qua cơ quan tiêu hóa, rồi ra khỏi thân thể.” (Lời Chúa dạy cho thấy các thực phẩm không phải là ô uế.)

²⁰Chúa dạy tiếp: “Những điều ra từ trong lòng mới làm cho con người dơ bẩn. ²¹Vì từ bên trong, từ tâm hồn con người, sinh ra những tư tưởng ác như gian dâm, trộm cắp, giết người, ngoại tình, ²²ham lam, độc ác, lừa dối, phóng dăng, ganh ghét, phỉ báng, kiêu căng, đại dốt. ²³Chính những thứ xấu xa từ bên trong mới làm cho con người dơ bẩn.”

Đức Tin của Người Phụ Nữ Ca-na-an

²⁴Sau đó, Chúa Giê-xu rời xứ Ga-li-lê, đến miền Ty-ros và Si-đôn. Khi vào

^a Ê-sa 29:13

^b Cố bản thêm câu 16: ‘Ai có tai, nên lắng nghe’

MÁC 7:25

nhà, Ngài không muốn cho ai biết, nhưng không sao giấu được. ²⁵Một người đàn bà có con gái bị quỷ ám nghe Chúa đến, lập tức ra quỳ trước mặt Ngài, ²⁶và xin Ngài đuổi quỷ cho con gái mình. Bà là người Sy-ri lai Phê-ni-xi.

²⁷Nhưng Chúa Giê-xu dạy: “Ta phải cứu giúp người Y-sơ-ra-ên trước. Đầu cớ thể lấy bánh của con cái đem quanh chỗ ăn!”

²⁸Bà thưa: “Vâng, đúng thế! Nhưng chớ chỉ ăn bánh vụn của con cái từ trên bàn rơi xuống.”

²⁹Chúa đáp: “Bà đã nói thế, cứ về nhà đi. Quỷ đã ra khỏi con gái bà rồi.”

³⁰Về đến nhà, bà thấy con gái mình nằm trên giường tỉnh táo, không bị quỷ ám nữa.

Người Điếc và Ngọng

³¹Từ Ty-rô, Chúa qua Si-đôn, xuống vùng Mười Thành, và đến bờ biển Ga-li-lê. ³²Người ta đem đến một người điếc và ngọng, nài xin Ngài đặt tay chữa lành.

³³Chúa dặt ông ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào lỗ tai, lấy nước bọt thấm vào lưỡi ông, ³⁴rồi ngước mắt lên trời, thở mạnh và bảo: “Mở ra!” ³⁵Lập tức, ông ấy nghe và nói rõ ràng.

³⁶Chúa Giê-xu bảo mọi người đừng thuật chuyện đó với ai, nhưng càng ngăn cấm, người ta càng phổ biến rộng hơn.

³⁷Ai nấy đều ngạc nhiên vô cùng, bảo nhau: “Ngài làm gì cũng tuyệt diệu! Đến cả người điếc nghe được, người câm nói được!”

8

Bốn Ngàn Người Ăn Bánh

Cũng vào thời gian ấy, một đám đông g nhóm họp với Chúa cho đến khi hết l

ương thực. Chúa gọi các môn đệ lại gần, bảo:

²“Ta thương đoàn dân này đã ở với Ta ba ngày, thức ăn đã hết. ³Nếu Ta để họ nhịn đói ra về, thì họ sẽ ngất xỉu dọc đường, vì nhiều người ở rất xa.”

⁴Các môn đệ thưa: “Làm sao tìm đủ thức ăn cho họ giữa nơi hoang vắng này?”

⁵Chúa hỏi: “Các con còn thức ăn không?”

“Thưa, còn bảy ổ bánh.”

⁶Chúa ra lệnh cho dân chúng ngồi xuống đất, rồi cầm bảy ổ bánh tạ ân Thượng Đế, bẻ ra đưa các môn đệ phân phát cho dân chúng. ⁷Các môn đệ cũng tìm được mấy con cá nhỏ; Chúa cũng tạ ân rồi bẻ nhỏ đem phân phát.

⁸Sau khi tất cả đều ăn no, người ta lưu ý thức ăn thừa, đựng được bảy giỏ. ⁹Riêng số đàn ông dự bữa ăn ấy vào khoảng bốn ngàn.

Dấu lạ Trên Trời

¹⁰Liên sau đó, Chúa cho dân chúng ra về. Ngài và các môn đệ xuống thuyền đến Đan-ma-nu-tha. ¹¹Hay tin Chúa đến, các thầy Biệt Lập tới tranh luận với Ngài. Họ muốn gài bẫy, nên xin Ngài làm một dấu lạ trên trời.

¹²Chúa Giê-xu thở dài đáp: “Tại sao thế hệ này đòi xem dấu lạ? Ta cho các ngươi biết, sẽ chẳng có dấu lạ nào theo ý muốn của người cả.”

¹³Rồi Ngài bỏ họ xuống thuyền, sang bờ bên kia.

Men của Phái Biệt Lập

¹⁴Lúc ấy các môn đệ quên mang thức ăn theo, trong thuyền chỉ còn một ổ bánh. ¹⁵Chúa Giê-xu khuyên: “Các con phải c

ấn thận, để phòng men của phái Biệt Lập và đảng Hê-rốt.”

¹⁶Các môn đệ bảo nhau: “Thầy bảo thế vì chúng ta quen đem bánh theo.”

¹⁷Chúa Giê-xu biết được, liền quở trách: “Sao các con cứ lo không có thức ăn? Các con chẳng biết, chẳng hiểu gì ư? Lòng các con chai lì rồi sao?” ¹⁸Các con có mắt sao không nhìn; có tai sao không nghe? Các con cũng chẳng nhớ gì sao? ¹⁹Này, khi Ta chia năm ổ bánh cho năm ngàn người ăn, các con lượm bánh thừa được bao nhiêu giỏ?” “Thưa, mười hai giỏ,” các môn đệ đáp.

²⁰“Còn lúc Ta chia bảy ổ bánh cho bốn ngàn người, các con lượm được bao nhiêu giỏ?” “Thưa, bảy giỏ.”

²¹Chúa hỏi tiếp: “Bây giờ các con hiểu chưa?”

Người mù tại Bết-sai-đa

²²Khi Chúa đến Bết-sai-đa, người ta đem lại một người mù, nài xin Chúa đặt tay chữa lành. ²³Chúa Giê-xu nắm tay người mù dắt ra khỏi làng, thoa nước bọt vào mắt, rồi đặt tay lên. Ngài hỏi: “Con thấy gì không?”

²⁴Người mù ngược nhìn, đáp: “Thưa có, con thấy người ta chập chờn như cây cối đi qua đi lại.”

²⁵Chúa lại đặt tay trên mắt ông. Ông chăm chú nhìn, mắt liền được sáng, thấy rõ mọi vật.

²⁶Chúa Giê-xu bảo ông về nhà và căn dặn: “Con đừng trở vào làng.”

Giê-xu Là Chúa Cứu Thế

²⁷Chúa Giê-xu và các môn đệ đi đến các làng quanh thành Sê-sa-rê Phi-líp. Dọc đường, Ngài hỏi: “Người ta nói Ta là ai?”

²⁸Các môn đệ đáp: “Có người nói Thầy là Giăng Báp-tít; có người cho là Ê-li; có người bảo là nhà tiên tri.”

²⁹Chúa hỏi tiếp: “Còn các con biết Ta là ai không?” Phê-rô thưa: “Thầy là Chúa Cứu Thế!” ³⁰Nhưng Chúa nghiêm cấm họ không được nói cho ai biết.

Chúa Báo Trước Sê Hy Sinh Tính Mạng

³¹Lúc ấy Chúa bắt đầu cho các môn đệ biết Ngài^a sẽ chịu nhiều đau khổ, bị các nhà lãnh đạo Do Thái^b khai trừ và giết đi, nhưng sau ba ngày sẽ sống lại. ³²Chúa Giê-xu trình bày thật rõ ràng. Phê-rô liền đem riêng Chúa ra, trách: “Xin Thầy đừng nói thế.” ³³Chúa Giê-xu quay lại nhìn các môn đệ, và quở Phê-rô: “Lui đi, Sa-tan! Người chỉ suy luận theo quan điểm loài người, chứ không theo ý Thượng Đế.”

³⁴Sau đó, Chúa gọi các môn đệ và dặn chúng đến gần, dạy bảo:

“Nếu ai muốn làm môn đệ Ta, thì phải phủ nhận chính mình, vác cây thập tự mình theo Ta. ³⁵Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng; nhưng ai vì Ta và vì Phúc Âm mà hy sinh tính mạng sẽ được sống.

³⁶Nếu một người chiếm được cả thế giới, nhưng mất linh hồn, thì có ích gì? ³⁷Vì không có chi đánh đổi được linh hồn. ³⁸Ai hổ thẹn về Ta và về Đạo Ta trong đời đại tội lỗi vô đạo này, Ta^a cũng sẽ hổ thẹn về họ khi Ta trở lại trong vinh quang của Cha Ta với các thiên sứ thánh.”

9

Chúa Hóa Hình

Chúa bảo các môn đệ: “Ta cho các con biết, một vài người đang đứng đây sẽ c

^a Ni Con Loài Người

^b các trưởng lão, trưởng tế và thầy dạy luật

MÁC 9:2

òn sống cho đến khi nhìn thấy Nước Trời thiết lập với uy quyền vĩ đại.”

²Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem riêng g Phê-rơ, Gia-cơ và Giăng lên một ngọn núi cao. Chúa hóa hình ngay trước mặt họ. ³Áo Ngài trắng và chói sáng, trên đời này không có cách gì phiêu trắng đến thế. ⁴Ê-li và Mai-sen hiện ra, hầu chuyện với Chúa.

⁵Phê-rơ buột miệng: “Thưa Thầy, ở đây thật tuyệt! Chúng con sẽ dựng ba chiếc lều cho Thầy, Mai-sen và Ê-li.” ⁶Nhưng Phê-rơ không biết mình nói gì, vì các môn đệ đều khiếp sợ.

⁷Một đám mây kéo đến bao phủ mọi người, và từ trong mây có tiếng phán: “Đây là Con yêu dấu của Ta! Mọi người phải nghe lời Con!”

⁸Các môn đệ lập tức nhìn quanh, nhưng chỉ thấy một mình Chúa Giê-xu.

⁹Khi xuống núi, Chúa dặn ba môn đệ đừng thuật lại cho ai việc họ vừa thấy trước khi Chúa^a từ cõi chết sống lại. ¹⁰Các môn đệ vâng lời Chúa, nhưng bàn cãi với nhau “sống lại từ cõi chết” có nghĩa gì?

¹¹Họ hỏi: “Tại sao các thầy dạy luật quả quyết Ê-li phải đến trước Chúa Cứu Thế?” ¹²Chúa đáp: “Đúng! Ê-li đến trước để chuẩn bị mọi việc. Thánh Kinh cũng chép Chúa Cứu Thế^a phải chịu nhiều đau khổ và bị chế giễu khinh bỉ. ¹³Ta cho các con biết, Ê-li đã đến rồi, nhưng bị người ta bạc đãi, đúng như Thánh Kinh đã viết.”

Câu Bé Bị Quỷ Âm

¹⁴Xuống đến chân núi, Chúa thấy một đoàn dân rất đông bao vây các môn đệ của Ngài, và các thầy dạy luật đang tra

nh luận với họ. ¹⁵Vừa thấy Chúa, dân chúng rất ngạc nhiên, chạy ra chào đón Ngài. ¹⁶Chúa hỏi: “Các người đang bàn cãi gì đó?”

¹⁷Một người trong đám đông lên tiến g: “Thưa Thầy, tôi đem con trai tôi đến xin Thầy cứu giúp, nó bị quỷ ám không nói được. ¹⁸Mỗi khi quỷ nhập, nó bị vật nhào xuống đất, sùi bọt mép, nghiêng rã ng, rồi cứng đờ ra. Tôi xin các môn đệ t hầy đuổi quỷ cho, nhưng họ không đuổi được.”

¹⁹Chúa trách: “Những người hoài nghi kia, Ta phải ở với các người bao lâu nữa, phải chịu đựng các người đến bao giờ? Đem ngay đứa trẻ lại đây.”

²⁰Họ đưa đứa trẻ đến. Khi quỷ trông thấy Chúa, đứa trẻ bị lên cơn động kinh, ngã xuống đất, sùi bọt mép.

²¹Chúa hỏi cha đứa trẻ: “Nó bị hành hạ thế này bao lâu rồi?” Ông đáp: “Thưa a, từ khi còn nhỏ. ²²Quỷ đã ném nó vào lửa, xuống sông để giết nó. Nếu Thầy có thể cứu nó, thì xin thương xót giúp cho.”

²³Chúa Giê-xu ngắt lời: “Sao người nói ‘Nếu có thể?’ Ai tin, mọi việc đều được cả.”

²⁴Cha đứa trẻ lập tức la lên: “Tôi tin! Xin Thầy thêm đức tin cho tôi.”

²⁵Thấy dân chúng tụ tập mỗi lúc một đông, Chúa liền quở trách quỷ: “Quỷ cả m và diếc kia! Ta ra lệnh: Phải ra khỏi đứa trẻ này, không được nhập vào nó nữa a.”

²⁶Quỷ liền thét lớn; đứa trẻ bị động kinh dữ dội; rồi quỷ ra khỏi. Đứa trẻ nằm bất động như xác chết, nên mọi người đều nói: “Nó chết rồi!” ²⁷Nhưng Chúa Giê-xu nắm tay nâng nó lên; nó liền đứng dậy.

^a Ni Con Loài Người

²⁸Khi vào nhà, các môn đệ hỏi riêng Chúa: “Sao chúng con không đuổi quỷ ấy được?” ²⁹Chúa đáp: “Những trường hợp này, cần phải cầu nguyện^a mới đuổi quỷ được.”

³⁰Rời miền đó, Chúa và các môn đệ đi ngang qua xứ Ga-li-lê, nhưng không mướn cho ai biết, ³¹vì Ngài có ý dành thì giờ dạy dỗ các môn đệ. Ngài bảo họ: “Ta sẽ bị phản bội, bị nộp vào tay người ta, và họ sẽ giết Ta; nhưng ba ngày sau, Ta sẽ sống lại.”

³²Các môn đệ không hiểu nổi lời Ngài dạy, nhưng không dám hỏi lại.

Ai Lớn Nhất

³³Chúa Giê-xu và các môn đệ về thành Ca-bê-nam. Khi vào nhà, Chúa hỏi: “Dọc đường, các con bàn cãi gì với nhau đó?” ³⁴Họ không dám trả lời, vì khi đi đường, họ tranh luận với nhau xem người nào lớn nhất trong các môn đệ.

³⁵Chúa ngồi xuống, gọi mười hai sứ đồ lại gần, bảo: “Ai muốn làm lớn, phải chịu phận nhỏ, làm đầy tớ người khác.”

³⁶Rồi Ngài đặt một đĩa trẻ giữa các môn đệ, ôm nó trong vòng tay, và dạy: ³⁷“Ai nhân Danh Ta tiếp rước một em bé như nó, tức là tiếp rước Ta; còn ai tiếp Ta, là tiếp rước Đấng đã sai Ta.”

³⁸Sứ đồ Giăng trình với Chúa: “Thưa Thầy, chúng con thấy có người nhân Danh Thầy đuổi quỷ, chúng con đã cấm, vì họ không ở trong nhóm chúng ta.”

³⁹Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Đừng ngăn cấm, vì không ai có thể nhân Danh Ta làm phép lạ, rồi quay lại nói nghịch Ta. ⁴⁰Ai không chống chúng ta là theo chúng ta. ⁴¹Nếu ai cho các con một chén

nước vì các con là môn đệ của Chúa Cứu Thế, thì Ta quả quyết người ấy sẽ được thưởng. ⁴²Nhưng nếu ai phá hoại đức tin của một em bé đã theo Ta, thì thà buộc cối đá vào cổ người ấy ném xuống biển còn hơn!

^{43,44}“Nếu tay các con xui các con phạm tội, thì hãy cắt nó đi! Thà cắt một tay mà lên Thiên Đàng, còn hơn đủ hai tay lại bị ném vào lửa địa ngục không hề tắt.

^{45,46}“Nếu chân xui các con phạm tội, thì hãy chặt nó đi! Thà cắt một chân mà lên Thiên Đàng, còn hơn đủ hai chân lại bị ném vào hỏa ngục.

⁴⁷“Nếu mắt xui các con phạm tội, thì hãy móc nó đi! Thà chột mắt mà vào Nước Trời, còn hơn đủ hai mắt lại bị quăng vào hỏa ngục, ⁴⁸nơi sâu bọ không hề chết và lửa không hề tàn, ⁴⁹nơi mọi người sẽ bị muối bằng lửa.

⁵⁰“Muối là vật hữu ích, nhưng nếu muối mất mặn, làm sao lấy lại vị mặn được nữa? Các con đừng đánh mất bản chất của mình, và hãy sống hòa thuận với nhau.”

10

Ly Dị

Sau đó, Chúa rời thành Ca-bê-nam, đến xứ Giu-đê và miền đông sông Giô-đan. Dân chúng tụ họp đông đảo nghe Ngài giảng dạy như thường lệ.

²Các thầy Biệt Lập đến chất vấn Chúa, cố gài bẫy Ngài. Họ hỏi: “Thầy nghĩ sao? Người chồng được phép ly dị vợ mình không?” ³Chúa Giê-xu hỏi lại: “Mai-sen dạy thế nào về việc ấy?”

^a Có bản ghi ‘cầu nguyện và nhịn ăn’

^b Nt Con Loài Người

MÁC 10:4

⁴Họ đáp: “Mai-sen đã cho phép. Người chồng chỉ cần viết chứng thư ly dị là xong.”

⁵Chúa giảng giải: “Vì lòng dạ các ngươi uoi ngoan cố, Mai-sen mới lập điều luật đó. ^{6,7}Từ ban đầu, Thượng Đế tạo nên người nam người nữ. Vì thế, người nam phải lia cha mẹ để kết hợp với vợ, hai người thành một. ⁸Vợ chồng không phải là hai nữa, nhưng chỉ là một. ⁹Vậy chẳng ai có thể phân ly những người được Thượng Đế phối hợp.”

¹⁰Khi về nhà, các môn đệ lại hỏi Chúa về vấn đề đó.

¹¹Chúa giải thích: “Người nào ly dị vợ, rồi cưới vợ khác, là phạm tội ngoại tình; ^a còn người đàn bà nào ly dị chồng, rồi lấy chồng khác, cũng phạm tội ngoại tình.”

Trẻ Con

¹³Người ta đem trẻ con đến gần Chúa, để Ngài đặt tay ban phúc cho các em; nhưng các môn đệ quở trách họ, không cho quấy rầy Chúa.

¹⁴Thấy thế, Chúa Giê-xu không hài lòng, Ngài bảo các môn đệ: “Cứ để trẻ con đến gần Ta, đừng ngăn cản, vì Nước Trời thuộc về những người giống các em ấy. ¹⁵Ta cho các con biết: Ai không từ bỏ ông được vào Nước Trời.”

¹⁶Rồi Ngài bồng bế các em, đặt tay lên đầu, ban phúc cho.

Người Giàu và Nước Trời

¹⁷Khi Chúa sửa soạn lên đường, một người chạy đến quỳ xuống, hỏi: “Thưa Thầy Thánh Thiện, tôi phải làm gì để được sự sống vĩnh cửu?”

¹⁸Chúa Giê-xu đáp: “Sao ngươi gọi Ta là Thánh Thiện? Chỉ có một Đấng Thánh Thiện là Thượng Đế. ¹⁹Ngươi hẳn biết các điều răn: Đừng giết người, đừng ngoại tình, đừng trộm cắp, đừng làm chứng dối, đừng gian lận và phải hiếu kính cha mẹ.”

²⁰Ông hằng hái: “Thưa Thầy, từ thuở nhỏ đến giờ, tôi luôn vâng giữ các điều răn đó.”

²¹Chúa nhìn ông, lòng đầy thương mến: “Ngươi còn thiếu một điều: Về bán hết tài sản, lấy tiền phân phát cho người nghèo để chứa của cải trên trời, rồi hãy theo làm môn đệ Ta.”

²²Nghe Chúa dạy, ông ủ rũ mặt mày bỏ đi, vì ông rất giàu có.

²³Chúa Giê-xu nhìn quanh, bảo các môn đệ: “Người giàu rất khó vào Nước Trời.” ²⁴Nghe lời ấy, các môn đệ đều ngạc nhiên. Chúa Giê-xu dạy tiếp: “Này các con, người nào cậy mình giàu có rất khó vào Nước Trời. ²⁵Lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước của Thượng Đế.”

²⁶Các môn đệ đều sửng sốt: “VẬY thì ai được cứu?”

²⁷Chúa Giê-xu nhìn họ, đáp: “Đối với loài người, việc ấy không ai làm được; nhưng Thượng Đế làm mọi việc đều được cả.”

²⁸Phê-rô thưa: “Chúng con đã bỏ tất cả để theo Thầy.”

²⁹Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các con: Không ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, vợ con, tài sản vì Ta và vì Phúc Âm ³⁰mà trong đời này không nhận lại gấp trăm lần nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, vợ con, tài sản cùng với sự bức hại. Trong đời sau, người ấy còn được sự sống vĩnh cửu.”

^a Nt ngoại tình đối với vợ

^b Nt Nước Trời

³¹“Nhưng nhiều người đang dẫn đầu sẽ lui lại hàng cuối; và người ở hàng cuối sẽ vượt lên hàng đầu.”

Chúa Lại Báo Trước Sự Chết của Ngài

³²Trên đường lên thủ đô Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đi trước, các môn đệ theo sau, ngạc nhiên và sợ hãi. Chúa đem riêng mười hai sứ đồ, nói cho biết những việc sắp xảy ra:

³³“Lên đến Giê-ru-sa-lem, Ta^a sẽ bị phản bội, bắt nộp cho các thầy trưởng tế và dạy luật, họ sẽ lên án xử tử Ta, rồi giao nộp Ta cho người La Mã. ³⁴Người La Mã sẽ chế giễu, phỉ nhổ, đánh đập và giết Ta; nhưng ba ngày sau, Ta sẽ sống lại.”

Lời Cầu Xin của Gia-cơ và Giăng

³⁵Hai con trai Xê-bê-đê là Gia-cơ và Giăng đến thưa với Chúa: “Xin Thầy cho chúng con một ân huệ.”

³⁶Chúa hỏi: “Các con muốn xin gì?”

³⁷Họ đáp: “Xin Thầy cho hai anh em chúng con được ngồi bên phải và bên trái Thầy trong vinh quang Thầy.”

³⁸Nhưng Chúa bảo: “Các con không hiểu điều mình cầu xin. Các con có ước gì được chén cay đắng Ta sắp uống, và chén nổi báp-tem đau đớn Ta phải chịu không?”

³⁹Họ đáp: “Thưa Thầy, được!”

Chúa Giê-xu dạy: “Các con sẽ uống chén Ta và chịu báp-tem Ta, ⁴⁰nhưng về việc ngồi cạnh Ta, Ta không có quyền định đoạt, vì những chỗ ấy dành cho những người đã được Cha Ta chỉ định.”

⁴¹Mười sứ đồ khác rất bức tức khi hay tin đó.

⁴²Chúa gọi họ đến dạy bảo: “Các con biết vua chúa các dân tộc nước ngoài cai trị cách chuyên chế, và bọn quan lại cũng lạm quyền đè đầu cưỡi cổ nhân dân, ⁴³nhưng giữa các con không ai làm điều đó. Trái lại ai muốn làm lớn phải làm tôi tớ người khác. ⁴⁴Ai muốn lãnh đạo phải làm nô lệ mọi người. ⁴⁵Các con nên theo gương Ta, vì Ta^a đến trần gian không phải để cho người phục vụ, nhưng để phục vụ người, và hy sinh tính mạng cứu chuộc nhiều người.”

Người Mù ở Giê-ri-cô

⁴⁶Sau đó, mọi người đến Giê-ri-cô. Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ rời thành phố này, có đoàn dân đông đi theo. ⁴⁷Nghe nói Chúa Giê-xu ở Na-xa-rét sắp đi ngang qua, người hành khát mù ngồi bên lề đường liền tên Ba-ti-mê con Ti-mê gọi lớn: “Lạy Giê-xu, Con vua Đa-vít, xin thương xót con!”

⁴⁸Nhiều người quở mắng, bảo ông không được la lối, nhưng ông cứ gàn cổ kêu lớn hơn: “Lạy Con vua Đa-vít, xin thương xót con!”

⁴⁹Chúa Giê-xu dừng bước, bảo: “Gọi ông ấy đến đây.” Họ liền đổi giọng: “Kìa a, Chúa gọi ông đó. Vui lên đi!” ⁵⁰Ba-ti-mê liền vắt áo choàng, đứng dậy đến gần Chúa.

⁵¹Chúa hỏi: “Con muốn Ta giúp gì đây?” Ông mù liền đáp: “Lạy Thầy, xin cho con thấy được.”

⁵²Chúa bảo: “Con cứ đi, đức tin con đã chữa cho con lành.” Lập tức, Ba-ti-mê được sáng mắt, rồi nhập vào đám đông đi theo Chúa.

^a Nt Con Loài Người

11

Chúa Được Đón Rước vào Giê-ru-sa-lem

Khi đến gần Giê-ru-sa-lem, ngang là ng Bê-pha-giê và Bê-ta-ni, trên sườn núi Ô-liu, Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi t rước,² và dặn: “Các con cứ đi thẳng đến làng trước mặt, vừa bước vào làng, sẽ t hấy một con lừa con chưa ai cưỡi đang cột tại đó. Cứ mở dây dắt lừa về đây ch o Ta.³ Nếu ai hỏi, các con trả lời: ‘Chúa cần dùng nó, rồi sẽ trả ngay.’”

⁴Hai môn đệ vâng lệnh ra đi; quả nhi ên thấy lừa con buộc nơi cổng bên đườn g. Khi họ mở dây,⁵ có mấy người đứng đó hỏi: “Các ông mở lừa làm gì?”⁶ Hai môn đệ lặp lại những lời Chúa Giê-xu đ ã dặn, người ta liền để cho đi.

⁷Họ đem lừa con về cho Chúa, lấy áo mình lót trên lưng lừa để Ngài lên cưỡi.⁸ Nhiều người trải áo trên đường, người khác rải lá cây vừa bẻ ngoài đồng.

⁹Người đi trước, kẻ theo sau đều tung hô: “Hoan hô! Hoan hô sứ giả của Thượng Đế!”¹⁰ Hoan hô nước vua^a Đa-vít sẽ p tái lập! Hoan hô Thượng Đế Chí Cao!

¹¹Chúa Giê-xu đến Giê-ru-sa-lem, và o thẳng trong Đền Thờ, quan sát mọi vậ t. Đến tối, Ngài đem mười hai sứ đồ trở lại Bê-ta-ni.

Cây Vả

¹²Hôm sau, khi rời Bê-ta-ni, Chúa đó i.¹³ Từ xa, Ngài thấy một cây vả sum s ê, liền lại gần hái trái, nhưng chỉ thấy lá , vì chưa tới mùa.

¹⁴Chúa quở: “Từ nay về sau, không a i ăn trái của cây này nữa.” Các môn đệ đều nghe lời đó.

Tảo Thanh Đền Thờ

¹⁵Trở lại Giê-ru-sa-lem, Chúa vào Đền Thờ, đuổi hết những người mua bán ra ngoài. Ngài lật đổ bàn của bọn đổi tiền, ghế của bọn bán bồ câu,¹⁶ và cấm khô ng cho đem hàng hóa vào Đền Thờ.

¹⁷Chúa bảo họ: “Thánh Kinh chép: ‘Đền Thờ Ta là nơi muôn dân cầu nguyện n, nhưng các ngươi đã biến thành sào hu yệt trộm cướp.’”

¹⁸Các thầy trưởng tế và thầy dạy luật nghe tin đó liền tìm cách thù tiêu Ngài, nhưng họ sợ Ngài, vì nhân dân hết sức h ăm mộ lời Ngài giảng dạy.

¹⁹Đến tối, Chúa và các môn đệ ra kh ỏi thủ đô.

Cây Vả Chết Khô

²⁰Sáng hôm sau, đi ngang qua cây vả , các môn đệ thấy nó khô từ gốc đến ng ọn.²¹ Nhớ lại lời Chúa, Phê-rô kêu lên: “Thầy ơi, cây vả Thầy quở hôm qua nay đã chết khô rồi.”

²²Chúa Giê-xu đáp: “Các con phải có đức tin nơi Thượng Đế.^b ²³Ta quả quyết t, núi này cũng sẽ bị búng lên quăng xu ống biển, nếu có người nào ra lệnh với một niềm tin vững chắc không chút ngh i ngờ.²⁴ Vì thế, Ta bảo các con: Khi cầu nguyện, hãy tin đã được, tất các con xi n gì được nấy.²⁵ Khi các con cầu nguyện n, nếu có điều bất bình với ai, hãy tha t hứ họ, để Cha các con trên trời tha lỗi c ác con.”^c

Uy Quyền của Chúa Giê-xu

^a Nt tố phụ chúng ta

^b Ni đức tin của Thượng Đế

^c Nhiều bản thêm câu 26: ‘Nhưng nếu các con không tha thứ, Cha các con trên trời sẽ không tha lỗi các con’

27,28 Chúa Giê-xu và các môn đệ trở về ào thành Giê-ru-sa-lem. Khi Ngài đang đi trong sân Đền Thờ, các thầy trưởng tế, các thầy dạy luật và các trưởng lão đến hỏi Ngài: “Thầy cậy uy quyền ai để làm các việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?”

29 Chúa Giê-xu đáp: “Ta cũng hỏi các ngươi một câu, nếu các ngươi trả lời được, Ta sẽ giải đáp câu hỏi của các ngươi: 30 Lễ báp-tem của Giăng bắt nguồn từ trời hay từ người?”

31 Họ thảo luận với nhau: “Nếu Ta nói từ trời, thì ông ấy sẽ hỏi: Sao các ông không tin Giăng? 32 Nếu Ta nói từ người, thì nguy với nhân dân, vì nhân dân đều công nhận Giăng là nhà tiên tri của T hượng Đế.”

33 Họ thưa với Chúa: “Chúng tôi không biết.” Chúa Giê-xu đáp: “Nếu thế, Ta cũng không nói cho các ngươi biết nguồn gốc uy quyền của Ta.”

12

Ngụ Ngôn về Các Lãnh Tụ Do Thái

Chúa kể cho họ ngụ ngôn: “Người kia trồng một vườn nho, dựng hàng rào chung quanh, đào hầm ép nho, xây tháp canh, cho người khác mướn, rồi lên đường đi xa. 2 Tối mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi. 3 Nhưng người ấy bị các tá điền bắt giữ, đánh đập và đuổi về tay không. 4 Chủ sai người thứ hai, nhưng cũng bị họ sỉ nhục và đánh vỡ đầu. 5 Một người khác được chủ sai đi, lại bị chúng hạ sát. Nhiều người đến sau cũng đều bị đánh, giết. 6 Cuối cùng, chỉ còn người con trai yêu quý, chủ sai con đến, vì nghĩ rằng họ sẽ kính nể con mình.

7 “Nhưng các tá điền bảo nhau: ‘Nó là con thừa tự; giết nó đi, sản nghiệp sẽ v

ề tay chúng ta.’ 8 Họ liền bắt giết người con, quăng thầy bên ngoài vườn nho. 9 Vậy, chủ vườn nho sẽ đối xử ra sao? Chắc chắn chủ sẽ đến tiêu diệt mấy tá điền ấy, giao vườn cho người khác mướn. 10 Các ngươi chưa đọc câu Thánh Kinh này sao? ‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra đã trở thành tảng đá móng. 11 Đây là việc diệu kỳ Chúa đã thực hiện.’”

12 Các nhà lãnh đạo Do Thái biết Chúa ám chỉ họ, nên tìm cách bắt Ngài, nhưng còn e ngại nhân dân. Cuối cùng, họ bỏ đi.

Chúa và Hoàng Đế La Mã

13 Sau đó, họ cử mấy người thuộc phái Biệt Lập và đảng Hê-rốt đến gặp Chúa, tìm cách gài bẫy trong lời nói, để có cơ bắt Ngài. 14 Họ hỏi: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân chính, không nể sợ, thiên vị ai, chỉ lấy công tâm giảng dạy Đạo Thượng Đế. Xin Thầy cho biết có nên nộp thuế cho hoàng đế La Mã không?” 15 Biệt rō mưu độc của họ, Chúa Giê-xu liền đáp: “Các ngươi muốn gài bẫy Ta sao? Đưa một đồng bạc cho Ta xem.” 16 Họ trao đồng bạc cho Chúa. Ngài hỏi: “Hình và tên ai đây?” Họ đáp: “Hoàng đế La Mã.”

17 Chúa dạy: “Hãy nộp cho hoàng đế những gì thuộc hoàng đế; và trả lại Thượng Đế những gì thuộc về Ngài.” Họ n gán ngờ trước câu trả lời của Chúa.

Vấn Đề Sống Lại

18 Các thầy Sa-đúc (chủ trương không có sự sống lại) đến hỏi Chúa: 19 “Thưa Thầy, Mai-sen truyền lại cho chúng ta luật này: ‘Nếu người đàn ông qua đời để lại vợ góa không con, thì em trai người đó phải cưới vợ góa của anh để sinh con

^a Thi 118:22,23

nổi đời cho anh.’²⁰Gia đình kia có bảy anh em. Người anh cả lấy vợ rồi chết k hông con.²¹Người thứ hai lấy vợ góa củ a anh cũng chết không con. Người thứ b a cũng vậy.²²Cứ thế, tất cả bảy anh em đều qua đời không con nối dõi. Cuối cù ng người đàn bà cũng chết.²³Vậy đến n gày sống lại, người đàn bà đó sẽ làm vợ ai, vì cả bảy người đều đã cưới nàng?”

²⁴Chúa Giê-xu đáp: “Các ngươi làm l ẫn vì không hiểu Thánh Kinh, cũng chắ ng biết quyền năng Thượng Đế.²⁵Khi n gười ta sống lại, không còn ai cưới vợ lấ y chồng nữa, ai nấy đều giống như thiên sứ.²⁶Về người chết sống lại, các ngươi không đọc sách Mai-sen, chỗ viết về bụi ì gai cháy sao? Thượng Đế bảo Mai-sen : ‘Ta là Thượng Đế của Áp-ra-ham, của Y-sác và của Gia-cốp.’²⁷Ngài là Thượn g Đế của người sống, không phải của ng ười chết. Các ngươi làm to rồi!”

Điều Răn Lớn Nhất

²⁸Một thầy dạy luật theo dõi cuộc tra nh luận, thấy Chúa đối đáp khôn ngoan, liền hỏi: “Thưa Thầy, trong các điều răn, điều nào quan trọng hơn cả?”

²⁹Chúa Giê-xu đáp: “Điều răn quan t rọng nhất là: ‘Dân Y-sơ-ra-ên, hãy lắng nghe! Thượng Đế chúng ta là Chân Thầ n duy nhất.³⁰Hãy yêu thương Thượng Đế với cả tấm lòng, linh hồn, trí tuệ và năng lực.’³¹Điều răn thứ hai: ‘Hãy yêu thương người đồng loại như chính bản t hân.’ Không còn điều răn nào lớn hơn h ai điều ấy.”

³²Thầy dạy luật thưa: “Thầy dạy rất đ úng! Thượng Đế là Chân Thần duy nhất , ngoài Ngài không có Thần nào khác.³ Yêu thương Ngài với tất cả tấm lòng, t rí tuệ, năng lực, và yêu thương người đò ng loại như chính bản thân thật tốt hơn

dâng mọi lễ vật và sinh tế cho Thượn g Đế.”

³⁴Thấy người đó hiểu đúng ý nghĩa l uật pháp, Chúa khen: “Người không xa Nước Trời đâu!”

Sau đó, không ai dám chất vấn Ngài điều gì nữa.

Chúa Cứu Thế và Đa-vít

³⁵Trong lúc giảng dạy tại Đền Thờ, C húa Giê-xu hỏi: “Tại sao các thầy dạy l uật nói Chúa Cứu Thế là dòng dõi Đa-v ít? ³⁶Chính Đa-vít, được Thánh Linh cả m hứng, đã nói:

‘Thượng Đế bảo Chúa tôi:
Hãy ngồi bên phải Ta.
Cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới
gót chân Con.’^a

³⁷Đa-vít đã gọi Chúa Cứu Thế là Chú a, sao Ngài còn thuộc dòng dõi của Đa-vít được?” Nghe Chúa giảng dạy, dân c húng thích thú vô cùng.

Bọn Đạo Đức Giả

³⁸Chúa dạy tiếp: “Phải đề phòng các thầy dạy luật, vì họ thích mặc áo lễ thật dài, mong được người ta kính chào ngoà i đường phố,³⁹ưa ngồi ghế danh dự tron g hội trường và phòng tiệc.⁴⁰Họ làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc những bài cầu nguyện quá dài, nhưng đồng thời lậ i cướp đoạt nhà cửa của những quả phụ cô đơn. Vì thế, họ sẽ bị hình phạt nặng nề hơn nữa.”

Quả Phụ Dâng Tiền

⁴¹Sau đó, Chúa Giê-xu đến ngồi đối ngang hộp tiền dâng trong Đền Thờ, xe m người ta dâng tiền. Có lắm người

^a Thi 110:1

giàu dâng rất nhiều, ⁴²cũng có một quả phụ nghèo khổ đến bỏ vào hộp vốn vẹn hai đồng xu!

⁴³Chúa Giê-xu gọi các môn đệ lại bảo o: “Ta cho các con biết, bà góa nghèo này đã dâng nhiều hơn mọi người. ⁴⁴Vì a i cũng lấy của thừa thãi đem dâng, nhưng bà này tuy túng ngặt đã dâng tất cả tiền mình có.”

13

Ngày Cuối Cùng

Khi Chúa Giê-xu bước ra khỏi Đền Thờ, một môn đệ thưa: “Thầy xem, Đền Thờ này thật tráng lệ, trang trí toàn đá quý cả!”

²Chúa Giê-xu đáp: “Đền Thờ vĩ đại các con trông thấy đây một ngày kia sẽ bị san bằng, không còn đến hai tảng đá chồng lên nhau nữa!”

³Khi Chúa ngồi trên sườn núi Ô-liu đối ngang Đền Thờ, Phê-rô, Gia-cô, Giăng và Anh-rê đến hỏi riêng: ⁴“Xin Thầy cho chúng con biết bao giờ việc ấy xảy ra, và có dấu hiệu gì báo trước?”

Khởi Điểm

⁵Chúa Giê-xu đáp: “Phải đề phòng, để các con khỏi bị lừa gạt. ⁶Nhiều người sẽ mạo danh Ta, tự xưng là Chúa Cứu Thế, làm cho nhiều người lầm lạc. ⁷Các con sẽ nghe chiến tranh bùng nổ, và nghe những tin tức khủng khiếp về chiến tranh, nhưng các con đừng bối rối, vì những biến cố ấy phải xảy ra, nhưng chưa đến ngày tận thế.^a

⁸Dân tộc này sẽ tiến đánh dân tộc khác; nước họ tuyên chiến với nước kia.

Nhiều xứ sẽ bị động đất và đói kém. Đó chỉ là giai đoạn đầu của cơn đại nạn.

⁹“Phải đề phòng! Người ta sẽ bắt giết i các con ra tòa; đánh đập các con giữa hội trường. Vì Ta, các con sẽ bị xét xử t rước mặt các vua và các tổng trấn. Đó l à cơ hội để các con nói về Ta cho họ. ¹⁰Vì Phúc Âm phải được công bố cho mọi dân tộc đều biết, rồi mới đến ngày tận t hế. ¹¹Khi bị bắt đưa ra tòa, các con đừng g lo phải nói những gì, nhưng chỉ nói n hững điều Chúa cho biết đúng vào giờ đó. Lúc ấy không phải các con nói, như ng chính Thánh Linh sẽ nói thay cho cá c con.

¹²“Anh sẽ phản bội, đem nộp em cho người ta giết; cha sẽ mang nộp con nh ỏ. Con cái sẽ phản nghịch, đưa cha mẹ vào chỗ chết. ¹³Mọi người sẽ ganh ghét các con vì các con thuộc về Ta. Nhưng ai nhẫn nhục chịu đựng đến cuối cùng s ẽ được cứu.

Đại Nạn tại Xứ Do Thái

¹⁴“Khi các con thấy vật ghê tởm^b đặt t ại Đền Thờ^c (người đọc phải lưu ý), ai đa ng ở xứ Giu-đê phải trốn lên miền đồi nú i, ¹⁵ai đang đứng ngoài hiên^d đừng quay vào nhà góp nhặt của cải, ¹⁶ai ở ngoài đờ ng đừng trở về nhà lấy áo.

¹⁷“Trong những ngày đó, không ai kh ỏ cho bằng đàn bà có thai hay có con m ọn! ¹⁸Các con hãy cầu nguyện để biến c ó đó đừng xảy ra vào mùa đông. ¹⁹Vì lúc ấy sẽ có tai họa khủng khiếp chưa từng thấy trong lịch sử từ khi Thượng Đế s áng tạo trời đất, và trong tương lai cũng chẳng bao giờ có nữa. ²⁰Nếu Thượng Đ ế không rút ngắn những ngày tai họa, th ì cả nhân loại sẽ bị diệt vong. Nhưng vì

^a Nt cuối cùng

^b Nt vật ghê tởm làm cho hoang tàn

^c Nt nơi không thích hợp

^d Nt trên mái nhà

MÁC 13:21

con dân Ngài, Chúa sẽ giảm bớt những ngày đó.

²¹“Khi ấy, nếu ai bảo các con: ‘Chúa Cứu Thế vừa đến nơi kia!’ các con đừng tin. ²²Vì nhiều người sẽ mạo nhận là Chúa Cứu Thế hay nhà tiên tri, làm phép lạ để lừa gạt nhiều người, có thể đánh lừa cả con dân Chúa. ²³Các con phải đề phòng! Ta đã nói trước cả rồi.

Chúa Trở Lại Địa Cầu

²⁴“Sau cơn đại nạn, mặt trời sẽ tối tăm, mặt trăng cũng không chiếu sáng, ²⁵các vì sao trên trời sẽ rơi rụng, và các quyền lực dưới bầu trời sẽ rung chuyển. ²⁶Nhân loại sẽ trông thấy Ta^a giáng xuống trong mây trời, với vinh quang và uy quyền tuyệt đối. ²⁷Ta sẽ sai các thiên sứ tập hợp con dân Ta khắp bốn phương, từ mọi chân trời góc biển.

Ngày Giờ Chúa Trở Lại

²⁸“Các con nên rút tỉa bài học cây vả: Khi cây đâm chồi nảy lộc, các con biết sắp đến mùa hạ. ²⁹Cũng thế, khi thấy các dấu hiệu ấy xuất hiện, các con biết ngày Ta trở lại rất gần, Ta đã đến ngay bên cửa.

³⁰“Ta quả quyết, thế hệ này chưa qua đi thì các biến cố ấy đã xảy ra rồi. ³¹Trời đất sẽ tiêu tan, nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi.

³²“Không một ai biết được ngày giờ tận thế. Ngay cả thiên sứ và chính Ta^b cũng không biết. Chỉ Cha biết mà thôi. ³³Các con phải đề phòng, cảnh giác, vì không biết Ta đến giờ nào.

Sẵn Sàng Chờ Đón Chúa

^a Nt Con Loài Người

^b Nt Con

³⁴“Nhu trường hợp chủ nhà đi xa, gia o cho đầy tớ mỗi người một việc, và bảo o người gác cổng phải thức canh, ³⁵cũng thế, các con phải thức canh, vì không biết giờ nào Ta^c trở lại, có thể lúc trời vừa tối, hoặc nửa đêm, lúc gà gáy, hay buổi bình minh. ³⁶Nếu Ta trở về bất ngờ, đừng để Ta bắt gặp các con đang ngủ. ³⁷Lời Ta dặn các con, Ta cũng bảo chung mọi người: ‘Hãy thức canh chờ đợi Ta trở lại.’”

14

Âm Mưu Giết Chúa

Còn hai ngày nữa đến lễ Vượt Qua – trong ngày lễ này, người Do Thái ăn bánh không pha men – các thầy trưởng tế và dạy luật tìm cơ hội bắt giữ và bí mật thủ tiêu Chúa Giê-xu.

²Họ quyết định đợi cho qua ngày lễ, để khỏi gây náo động trong dân chúng.

Chúa Được Xức Dầu tại Bê-ta-ni

³Chúa đến nhà một người cùi tại Bê-ta-ni tên Si-môn. Giữa bữa ăn, một thiếu phụ bước vào, mang theo bình ngọc thạch đựng dầu cam tùng rất đắt tiền. Chị mở nắp đổ dầu trên đầu Chúa Giê-xu.

⁴Có người trông thấy, tức giận quát: “Thật phí của! Bình dầu thơm này rất quý giá. ⁵Sao chị không đem bán, lấy hơn ba trăm đồng bạc^d giúp người nghèo?” Rồi họ nặng lời quở trách chị. ⁶Nhưng Chúa Giê-xu can thiệp: “Để mặc chị ấy, đừng la rầy! Chị đã làm một việc tốt đẹp cho Ta. ⁷Các con luôn luôn gặp người nghèo, có thể giúp đỡ họ khi nào tùy ý, nhưng các con sẽ không ở bên Ta mãi mãi. ⁸Chị này đã hết sức cố gắng xức dầu

^c Nt chủ nhà

^d Nt 300 denária

u tám liệm thân Ta trước khi chôn cất.⁹ Ta cho các con biết, việc làm của chị hôm nay sẽ được nhắc nhở ca tụng khắp thế giới, tại những nơi Phúc Âm được truyền bá.”

Âm Mưu Phản Chúa

¹⁰Một sứ đồ, tên Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, đến tiếp xúc với các thầy trưởng tế, bàn mưu nộp Ngài cho họ. ¹¹Nghe Giu-đa đề nghị, họ rất mừng rỡ, hứa sẽ thưởng tiền. Giu-đa lo tìm cơ hội nộp Chúa.

Chuẩn Bị Lễ Vượt Qua

¹²Ngày đầu lễ Vượt Qua, khi chiến công phải bị giết, các môn đệ đến hỏi Chúa: “Thầy muốn ăn lễ Vượt Qua tại đâu? Xin Thầy chỉ bảo để chúng con sửa soạn.” ¹³Chúa liền sai hai môn đệ lên đường, và căn dặn: “Các con vào thành phố, sẽ gặp một người xách xô nước; người ấy đi đâu, cứ theo đó. ¹⁴Khi vào nhà, các con nói với chủ nhà: ‘Thầy hỏi: Phòng dành riêng cho Ta và các môn đệ Ta ăn lễ Vượt Qua ở đâu?’ ¹⁵Chủ nhà sẽ chỉ cho các con một phòng rộng trên lầu, trang bị đầy đủ. Các con cứ dọn tiệc tại đó.”

¹⁶Hai môn đệ ra đi, gặp mọi điều đúng như lời Chúa dặn, và chuẩn bị lễ Vượt Qua.

Người Phản Chúa

¹⁷Tối hôm đó, Chúa và mười hai sứ đồ cùng đến. ¹⁸Khi mọi người đang ngồi ăn, Chúa tiết lộ: “Ta bảo thật, một người trong các con sẽ phản Ta.”

¹⁹Các môn đệ rất buồn bực, lần lượt hỏi: “Thưa Thầy, có phải con không?” ²⁰Chúa đáp: “Đó là sứ đồ đang nhúng bánh vào đĩa với Ta.”^a ²¹Ta phải hy sinh^b n

hư lời Thánh Kinh đã nói, nhưng khôn ngoan kẻ phản Ta, thà nó chẳng sinh ra còn hơn!”

Tiệc Thánh

²²Khi đang ăn, Chúa lấy bánh, cảm tạ Thượng Đế, rồi bẻ ra trao cho các môn đệ: “Đây là thân thể Ta, các con hãy lấy ăn.” ²³Ngài cũng rót nước nho, cảm tạ, rồi đưa cho các môn đệ cùng uống: ²⁴“Đây là máu Ta, máu đổ ra cho nhiều người, để ấn chứng Giao Ước mới giữa Thượng Đế và nhân loại. ²⁵Ta cho các con biết: Ta sẽ không uống nước nho này nữa cho đến ngày Ta uống nước nho mới trong Nước của Thượng Đế.”

Người Chối Chúa

²⁶Hát thánh ca xong, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi lên núi Ô-liu. ²⁷Chúa tiết lộ: “Các con sẽ lừa bịp Ta^d như Thánh Kinh đã viết: ‘Ta sẽ đánh người chân, thì bầy chiên tan tác.’^c ²⁸Nhưng sau khi sống lại, Ta sẽ qua xứ Ga-li-lê trước, để gặp các con.”

²⁹Phê-rô thưa: “Con sẽ chẳng lìa xa Thầy, dù mọi người bỏ chạy!”

³⁰Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết: Ngay đêm nay, trước khi gà gáy lần thứ nhì, con sẽ chối Ta ba lần.”

³¹Nhưng Phê-rô cam kết: “Con thà chết chứ không chối Thầy đâu!” Các môn đệ khác cũng đều quả quyết như thế.

Chúa Vào Vườn Ghết-sê-ma-nê

³²Chúa Giê-xu và các môn đệ vào vườn Ghết-sê-ma-nê. Ngài bảo họ: “Các con ngồi đây, đợi Ta đi cầu nguyện.” ³³C Chúa chỉ đem Phê-rô, Gia-cơ và Giăng th

^a Ctd cùng ăn với Ta

^b Nt Con Loài Người đi

^c Nt lấy chén

^d Nt vấp phạm

^e Xa. 13:7

eo Ngài. Từ lúc đó, Ngài cảm thấy hoang mang, sầu não. ³⁴Ngài bảo: “Linh hồn Ta buồn rầu cho đến chết!^a Các con hãy ở đây thức canh.”

³⁵Chúa đi một quãng, rồi quỳ dưới đất, cầu xin cho giờ phút khủng khiếp đùng g đến với Ngài nếu có thể được. ³⁶Ngài cầu nguyện: “Thưa Cha, Cha có thể làm được mọi việc, xin cho Con khỏi uống chén này; nhưng xin theo ý Cha, chứ không theo ý Con.”

³⁷Khi trở lại, Chúa thấy ba môn đệ đang ngủ gục. Ngài gọi: “Si-môn, con ngủ à sao? Con không thức canh được một giờ sao?” ³⁸Phải tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa vào vòng cám dỗ. Vì tâm linh thật muốn, nhưng thể xác yếu đuối.”

³⁹Chúa lại đi, cầu xin như lần trước. ⁴⁰Lần này quay lại, Chúa thấy các môn đệ vẫn ngủ, mắt nhắm nghiền, không đối đáp gì được.

⁴¹Trở lại lần thứ ba, Chúa bảo họ: “Bây giờ các con vẫn còn ngủ sao? Đủ rồi! Đã đến lúc Ta^b bị phản nộ vào tay bọn gian ác. ⁴²Đứng dậy, đi với Ta. Đây, kẻ phản Ta đã tới!”

Chúa Bị Bắt

⁴³Ngay khi Chúa đang nói, Giu-đa, là một sứ đồ của Chúa, xông đến. Theo sau là một toán người cầm gươm dao, gậy gộc, do các thầy trưởng tế, các thầy dạy luật và các trưởng lão sai đến. ⁴⁴Tên phẫn Chúa đã ra ám hiệu: “Tôi hôn người nào, các anh cứ bắt và áp giải đi.” ⁴⁵Vậy, vừa đến nơi, Giu-đa trăng tráo xô ng lên chào Chúa: “Lạy Thầy,” rồi nó hôn Chúa ra về âu yếm. ⁴⁶Bọn kia liền bắt giữ Ngài. ⁴⁷Nhưng có một người đứng

g gần đó rút gươm chém đầy tớ của thầy tế lễ tối cao, làm đứt mất một vành tai.

⁴⁸Chúa Giê-xu hỏi họ: “Ta đâu phải t rộm cướp mà các người đem gươm dao, gậy gộc đến bắt? ⁴⁹Hằng ngày Ta vẫn ở với các người, giảng dạy trong Đền Thờ, sao các người không bắt Ta? Nhưng những việc này xảy ra để làm ứng nghiệm lời tiên tri trong Thánh Kinh.”

⁵⁰Tất cả các môn đệ đều bỏ Chúa trốn biệt. ⁵¹Có một thanh niên đi theo Chúa, trên người chỉ choàng một tấm khăn vải gai. Toán người kia túm bắt anh, ⁵²nhưng anh buông tấm khăn, trần truồng chạy trốn.

Chúa Ra Trước Hội Đồng Quốc Gia Do Thái

⁵³Người ta giải Chúa đến dinh thầy tế lễ tối cao. Tại đây, các thầy trưởng tế, các trưởng lão và các thầy dạy luật đã họp mặt đông đủ. ⁵⁴Phê-rô theo sau Chúa xa xa, cho đến khi vào sân dinh thầy tế lễ tối cao. Ông ngồi chung với bọn tuần canh, sưởi ấm bên đống lửa.

⁵⁵Các thầy trưởng tế và cả hội đồng quốc gia^c tìm bằng chứng để khép Chúa vào tội tử hình, nhưng không tìm được.

⁵⁶Nhiều người vu cáo Chúa đủ điều, nhưng lời chứng của họ mâu thuẫn nhau. ⁵⁷Sau đó, có người đứng lên tố cáo: ⁵⁸“Chúng tôi nghe người này dọa: ‘Ta sẽ phá tan Đền Thờ do con người xây cất, rồi trong ba ngày sẽ dựng một Đền Thờ khác, không cần đến tay loài người.’ ” ⁵⁹

Ngay điểm này, lời tố cáo của họ cũng không phù hợp nhau.

⁶⁰Thầy tế lễ tối cao đứng dậy giữa hội đồng, hỏi Chúa Giê-xu: “Sao? Anh trả lời thế nào về lời tố cáo đó?” ⁶¹Chúa Giê-x

^a Nt buồn rầu đến chết

^b Nt Con Loài Người

^c Nt sunédrión

u vẫn im lặng, không đáp một lời. Thầy tế lễ tối cao hỏi tiếp: “Anh có phải là Chúa Cứu Thế, Con Thượng Đế, không?”

⁶²Chúa Giê-xu đáp: “Phải! Rồi đây các ngươi sẽ thấy Ta^a ngồi bên phải ngai Thượng Đế, và cõi mây trời trở lại trần gian.”

⁶³Thầy tế lễ tối cao xé áo mình, tuyên bố: “Chúng ta cần gì nhân chứng nữa! ⁶⁴Quý ngài vừa nghe tận tai lời phạm thượng. Vậy, quý ngài quyết định thế nào?” Các lãnh tụ Do Thái đều đồng ý lên án tử hình Chúa Giê-xu. ⁶⁵Người ta khạc nhổ vào mặt Chúa, bịt mắt Chúa, đánh đấm Ngài rồi nói: “Thử đoán xem^b ai vừa đánh anh đó?” Bọn tuần cảnh cũng vả vào mặt Ngài và giải đi.

Phê-rô Chối Chúa

⁶⁶Phê-rô đang ở ngoài sân, một đầy tớ gái của thầy tế lễ tối cao bước đến, ⁶⁷thầy ông đang ngồi sưởi, lại gần nhìn mặt rồi nói: “Ông cũng là đồ đệ^c của Giê-xu, người Na-xa-rét.” ⁶⁸Phê-rô chối: “Chị nói gì tôi không hiểu!” Rồi ông đi ra cổng. Ngay lúc ấy, có tiếng gà gáy.

⁶⁹Chị đầy tớ nhìn thấy, báo cho những người đứng chung quanh: “Ông ấy theo phe Giê-xu đó.” ⁷⁰Phê-rô liền chối một lần nữa. Một lát sau, những người đứng chung quanh tố Phê-rô: “Đứng rồi! Ông cũng thuộc bọn Giê-xu, vì ông là người Ga-li-lê.”

⁷¹Phê-rô liền thề độc: “Tôi không biết người ông nói đó là ai cả!” ⁷²Vừa lúc ấy, gà gáy lần thứ hai. Phê-rô sực nhớ lại lời Chúa Giê-xu: “Trước khi gà gáy lần thứ hai, con sẽ chối Ta ba lần!” Nghĩ đến lời ấy, ông liền thổn thức khóc.

^a Nt Con Loài Người

^b Nt nói tiên tri

^c Nt đã ở với

15

Chúa Giê-xu Trước Tòa Tổng Trấn Phi-lát

Ngay sáng hôm sau, các thầy trưởng tế, các trưởng lão, các thầy dạy luật và các hội đồng quốc gia họp nhau thảo luận. Họ xiềng Chúa Giê-xu thật chặt, và giải Ngài qua tổng trấn Phi-lát.

²Phi-lát hỏi Chúa: “Anh có phải là Vua dân Do Thái không?” “Phải!” Chúa đáp.

³Các thầy trưởng tế tố cáo Ngài nhiều tội. ⁴Phi-lát hỏi Chúa: “Anh không trả lời gì hết sao? Người ta tố cáo anh đủ điều đó!” ⁵Chúa Giê-xu vẫn không đáp, khiến Phi-lát rất ngạc nhiên.

⁶Hằng năm đến lễ Vượt Qua, Phi-lát có lệ phóng thích một người tù theo thỉnh nguyện của nhân dân. ⁷Năm ấy có Ba-ra-ba bị giam trong ngục cùng một số phạm nhân can tội cố sát, nhân cuộc nổi dậy chống chính quyền La Mã. ⁸Dân chúng kéo đến xin Phi-lát phóng thích một người tù theo thông lệ.

⁹Phi-lát hỏi: “Các anh muốn ta tha Vua dân Do Thái không?” ¹⁰Vì Phi-lát bị ép rõ các thầy trưởng tế bắt Chúa nộp cho ông chỉ vì lòng ganh ghét.

¹¹Nhưng các thầy trưởng tế sách động quần chúng yêu cầu Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba. ¹²Phi-lát hỏi lại: “Còn người các anh gọi là Vua dân Do Thái, Ta phải xử sao đây?” ¹³Họ hét lớn: “Đóng đinh nó trên cây thập tự!”

¹⁴Phi-lát hỏi gan: “Tại sao? Giê-xu có tội gì đâu?” Nhưng họ nổi lên gầm thét: “Đóng đinh nó trên cây thập tự!”

¹⁵Để mua chuộc lòng dân, Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba. Còn Chúa Giê-xu, ông sai đánh đòn rồi giao cho quân lính đem đóng đinh trên cây thập tự.

Quân Lính Sĩ Nhục Chúa

MÁC 15:16

¹⁶Quân lính La Mã giải Chúa vào dinh tổng trấn, rồi tập hợp cả đại đội. ¹⁷Họ mặc cho Ngài tấm áo màu tía, bện chiếc mũ bằng gai đội lên đầu Ngài. ¹⁸Họ gõ vào vòm chào: “Lạy Vua dân Do Thái!” ¹⁹Họ lại lấy gậy đập lên đầu Chúa, khạc nhổ vào mặt Ngài, và quỳ gối lạy. ²⁰Chế giễu xong, họ cởi áo màu tía ra, mặc áo dài lạt cho Chúa, rồi dẫn Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự.

Chúa Chịu Đóng Đinh

²¹Si-môn, người xứ Ly-bi,^a vừa từ thôn quê lên Giê-ru-sa-lem, bị quân lính bắt vác cây thập tự cho Chúa. (Si-môn là cõng của Á-lich-son và Ru-phu.)^b

²²Bọn lính giải Chúa lên đồi Gô-gô-tha (nghĩa là đồi Sọ). ²³Họ cho Ngài uống rượu pha nhựa thơm, nhưng Ngài không uống.

²⁴Quân lính đóng đinh Chúa trên cây thập tự. Chúng gieo súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài, mỗi người lãnh một phần. ²⁵Chúa bị đóng đinh vào khoảng chín giờ sáng.

²⁶Tấm bảng tội trạng ghi mấy chữ: “Vua dân Do Thái.” ²⁷Bọn lính cũng đóng đinh hai tướng cướp trên cây thập tự, một bên phải, một bên trái Chúa. ²⁸Việc xảy ra đúng như lời tiên tri trong Thánh Kinh: “Ngài bị kể vào hàng phạm nhân.”^c

²⁹Khách qua đường lắc đầu, sỉ nhục Chúa: “Ha! Anh đòi phá nát Đền Thờ rồi xây lại trong ba ngày! ³⁰Sao không tự giải thoát và xuống khỏi cây thập tự đi?”

³¹Các thầy trưởng tế và các thầy dạy luật cũng chế nhạo: “Nó cứu người khác giỏi lắm mà cứu mình không nổi! ³²Nà

y, Chúa Cứu Thế, Vua dân Do Thái! Phải xuống khỏi cây thập tự cho chúng tôi thấy, chúng tôi mới tin chứ!” Hai tên cướp bị đóng đinh với Chúa cũng sỉ nhục Ngài.

Chúa Tắt Thở

³³Từ mười hai giờ trưa cho đến ba giờ chiều, khắp nơi đều tối đen như mực.

³⁴Đúng ba giờ, Chúa Giê-xu kêu lớn: “Thượng Đế ơi! Thượng Đế ơi!”^d Sao Ngài lại bỏ Con?” ³⁵Nghe tiếng kêu, mấy người đứng gần bảo: “Này, nó gọi Ê-li!” ³⁶Một người chạy đi lấy bông đá tẩm rượu chua, buộc vào đầu cây gậy đưa lên cho Chúa nhấm, và nói: “Để chờ xem Ê-li có đến đem nó xuống không.”

³⁷Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn, rồi tắt thở. ³⁸Bức màn trong Đền Thờ bị xé làm đôi từ trên xuống dưới.

³⁹Viên đại đội trưởng đứng trước cây thập tự, thấy Chúa qua đời như thế, liền nhìn nhận: “Người này đúng là Con Thượng Đế!”

⁴⁰Một số phụ nữ nhìn chăm chú từ xa. Trong số đó có Ma-ri Mạc-lan, Ma-ri mẹ Gia-cơ và Giô-sép, cùng Sa-lô-mê. ⁴¹Khi Chúa còn ở Ga-li-lê, họ đã cùng nhiều phụ nữ khác đi theo phục vụ Ngài. Họ mới theo Chúa lên Giê-ru-sa-lem để dự lễ Vượt Qua.

Giô-sép Chôn Xác Chúa

⁴²Hôm đó nhằm ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua. Đến chiều tối, ⁴³Giô-sép, người A-ri-ma-thê, là một nhân viên có uy tín trong hội đồng quốc gia, từng trông đợi Nước Trời, bạo dạn đến xin Phi-lát cho lãnh xác Chúa Giê-xu.

^a Nt Kurrenaion (người Sy-ren xứ Ly-bi)

^b gia đình này về sau tin Chúa (La Mã 16:13)

^c Ê-sa 53:12

^d Nt Eloi, Eloi

⁴⁴Phi-lát không tin Chúa Giê-xu đã chết, nên gọi viên đại đội trưởng đến phối kiếm. ⁴⁵Khi viên sĩ quan xác nhận rằng Chúa đã tắt thở, Phi-lát cho phép Giô-sép được lãnh xác Ngài.

⁴⁶Giô-sép mua một cây vải gai, gỡ xác Chúa xuống khâm liệm, chôn trong hu yệt đá đục bên sườn núi, rồi lăn một tảng đá lớn chặn trước cửa mộ.

⁴⁷Ma-ri Mác-lan và Ma-ri mẹ Giô-sép theo dõi, nên biết nơi an táng Chúa.

16

Chúa Sống Lại

Hết ngày thứ bảy,^a Ma-ri Mác-lan, Ma-ri mẹ Gia-cơ và Sa-lô-mê đi mua hương liệu ướp xác Chúa Giê-xu. ²Sáng Chúa Nhật,^b lúc mặt trời mới mọc, họ rủ nhau đi thăm mộ, ³đọc đường bản khoán không biết phải nhờ ai lăn tảng đá khỏi cửa mộ.

⁴Nhưng khi đến nơi, thì tảng đá lớn đã được lăn đi rồi. ⁵Bước vào trong mộ, thấy một thanh niên mặc áo trắng ngồi bên phải, họ giật mình hoảng sợ. ⁶Thanh niên nói: “Đừng sợ! Tôi biết các bà tìm Chúa Giê-xu ở Na-xa-rét. Ngài chịu đóng đinh nhưng đã sống lại rồi, không còn ở đây đâu. Hãy xem chỗ người ta đặt xác Ngài, ⁷và đi báo cho các môn đệ Ngài và cho Phê-rô biết Chúa đi trước lên xứ Ga-li-lê để gặp họ, đúng như Ngài đã dặn.”

⁸Ba bà run rẩy sợ hãi chạy ra khỏi mộ, sợ đến nỗi không nói nên lời.

Chúa Gặp Các Môn Đệ

⁹Sau khi sống lại sáng sớm Chúa Nhật, Chúa Giê-xu hiện ra trước nhất cho Ma-ri Mác-lan, người được Ngài giải thoát khỏi bảy quỷ dữ. ¹⁰Ma-ri liền đi báo tin cho các môn đệ trong lúc họ than khóc Ngài. ¹¹Nghe nói Chúa sống lại^c và Ma-ri đã thấy Ngài, các môn đệ đều lắc đầu không tin.

¹²Sau đó, Chúa lấy hình dạng khác hiện ra cho hai môn đệ đang trên đường về quê. ¹³Hai người ấy liền quay lại Giê-ru-sa-lem thuật cho các môn đệ khác, nhưng cũng chẳng ai tin.

¹⁴Về sau, Chúa hiện ra cho mười một sứ đồ giữa một bữa ăn. Ngài quở trách họ đã hoài nghi, ngoan cố, không tin lời những người đã gặp Ngài sống lại.

Chúa Từ Giã Các Môn Đệ

¹⁵Chúa bảo các môn đệ: “Hãy đi khắp thế giới, công bố Phúc Âm cho cả nhân loại. ¹⁶Ai tin và chịu báp-tem sẽ được cứu; còn ai không tin sẽ bị kết tội.

¹⁷“Người tin Ta sẽ thực hiện những phép lạ này: Nhân Danh Ta đuổi quỷ, nói những ngôn ngữ mới, ¹⁸bắt rắn trong tay hay uống phải thuốc độc cũng không bị hại, đặt tay trên các người bệnh thì họ được lành.”

¹⁹Đạn bảo các môn đệ xong, Chúa Giê-xu được tiếp rước lên trời, ngồi bên phải ngai Thượng Đế.

²⁰Các môn đệ đi khắp nơi công bố Phúc Âm. Chúa cùng làm việc với các môn đệ, xác nhận lời họ truyền giảng bằng nhiều phép lạ.

^a Nt Sabbaton

^b Nt ngày thứ nhất trong tuần lễ

^c Nt Ngài đang sống